

REDACTIUNEA,
Administrațiunea și Tipografia,
BRAȘOV, piața mare Nr. 50
Scrisori nefrancate nu
se primesc. Manuscrisurile
nu se returnează.

INSERATE se primesc la AD-
MINISTRAȚIUNEA în Brașov și la
următoarele Birouri de anunțuri:
In Viena: M. Dukas Nachf.,
Max. Augenthaler & Emerich Liscner,
Heinrich Schielek, Rudolf Mosca,
A. Oppelka Nachf., Anton Oppelka.
In Budapesta: A. V. Oelber-
ger, Ekstein Bernat. In Ham-
burg: Marolyi & Liebmann.

PREȚUL INSERȚIUNILOR: o se-
zi garmond pe o colonă 6 or.
și 30 or. timbru pentru o pu-
blicare. — Publicări mai dese
după tariful și învoială.

RECLAME pe pagina a 3.a o
sezi 10 or. sên 30 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

(Număr de Duminică 12)

„GAZETA“ iese în fiecare zi.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumeră la toate ofi-
ciile poștale din țară și din
afară și la d-nii colectori.

ABONAMENTUL PENTRU BRAȘOV
Administrațiunea, Piața mare
Târgul Inului Nr. 30, etajul
I.: Pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 50 cr.
Cu dusul în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei
luni 3 fl. — Un esemplar 5 or.
v. a. sên 15 bani. — Atât abo-
namentele cât și inserțiunile
sunt a se plăti înainte.

Nr. 64.—Anul LXII.

Brașov, Duminică 19 Martie (1 April).

1900.

Ațițările banffyste.

De când clica fostului ministru-
președinte Banffy și-a ridicat erăși
capul, de când pe toate căile, în dietă
și afară din dietă, ea pune bete în
rôte ministrului-președinte Szell, că-
ruia baronul Banffy nu-i poate ierta
nici-odată, că l'a răsturnat în mod
rușinos, de-atunci s'a început o agi-
tațiã nouă în contra naționalităților
și mai ales în contra Românilor.

Mai întâiu omenii lui Banffy
au adus erăși în camera unghurească
ceștiunea naționalităților, numai și
numai ca să lovască în politica lui
Coloman Szell, susținând, că acesta
e de vină, că agitațiunea naționali-
tăților nu numai, că n'a încetat, d'er
a prins nouă putere. Scim, cât de
mult s'a apêrat ministrul-președinte
Szell contra acestor învinuiri, arătând,
că și ținta lui e față cu naționali-
tățile tot aceeași, ca a pre-
mergătorilor săi. Și în adevăr nici
nu s'a petrecut nimic sub Szell, ca
să ne facă să credem, că acum ar
sufia un vânt mai lin pentru naționali-
tăți. Dimpotrivă, intrigile și ați-
țările clicei banffyste, sub masca
pericolului, ce ar amenința maghiarismul
din partea naționalităților,
vor face încă, ca raporturile guver-
nului cu popoarele nemaghiare să
devină mai încordate chiar, decât
au fost sub stăpânirea lui Banffy.

Avem deja un șir de exemple,
cum ațițările diarelor banffyste în-
venineză tot mai mult atmosfera,
alarmând și agitând pe Maghiari
contra Românilor, Sașilor, Slovacilor
etc. Noua fôia a lui Banffy, „Ma-
gyar Szo“, anume înființată pentru
a lupta contra lui Szell și a-i sub-
mina pozițiunea, nascocesce pe fi-
care zi sciri de senzațiã, cu inten-
țiunea de a arăta, cum s'ar răs-
vrăti naționalitățile contra statului ungar
în urma „politice greșite“ a lui Szell.
Așa de-odată s'a dat alarma în
numita fôia, că deputații sași, carl
au eșit din partida guvernului încă
de pe când era Banffy la cârmă, au

format un nou club dietal naționa-
list, strigând: Etă unde au ajuns lu-
crurile sub Szell!

Când colo ce se veđi, deputatul
Bruckner, președintele „clubului Sa-
șilor“, declară, că acest club a fost
înființat încă în 1898 sub Banffy, er
foile oficiose ale guvernului spun, că
clubul a fost înființat pentru a com-
bate politica violentă de naționali-
tate a lui Banffy. Așa-dér, d'ic ele,
nu Szell, ci Banffy e de vină, că astă-
zi există un club german în dietă.
Firesce, că, ca să mulcomescă opi-
niunea publică maghiară agitată,
aceleași foi adaugă, că lui Coloman
Szell îi va succede de sigur să facă
din membrii clubului Sașilor „cetă-
țeni buni și cinstiți unghuresci“.

Și mai mult strigă însê diarele
de luptă ale lui Banffy în contra
Românilor. Ca întotdeauna, nu se
sfiesc a nascoci cele mai mari min-
ciuni, numai și numai pentru a pute
ațița contra lor și tot-odată a pute
lovi în guvernul Szell. Pentru acest
scop nu se sfiesc de a declara chiar
și pe metropolii și episcopii noștri
de răs-
vrătorii contra statului și
Dumnezeu mai sciei ce.

Diarele acestea organul lui Banffy
a strigat în contra metropolitului Mi-
halyi, susținând, că ar fi făcut o ade-
vêrată conjurațiã cu dușmanii Ma-
ghiarilor pentru a împedea, ca
scaunul apostolic al Romei să în-
cuvinteze cererea pentru introdu-
cerea liturgiei maghiare la greco-
catolicii din Bacî-Bodrog etc. Spre
scopul acesta ar fi arangiat chiar
trimiterea unei mari deputațiunii la
Roma și altele.

Fôia bisericescã din Blasiu a
desmintit toate aceste faime, d'er fôia
lui Banffy ațița mai departe, cu toate,
că ar trebui să scia, că deși nu face
parte din nici o conjurațiã, metro-
politul Românilor uniți nu poate nici-
odată consimți la uneltirile cu litur-
gia maghiară, carl nu țintesc, decât
numai la maghiarisare.

D'er se leagă de toate fleacurile
agenții fostului ministru-președinte,

făcând dintr'un țințar armăsar nu-
mai să-și ajungă scopul, turburând
apele, ca Banffy să pôtă în ele pescui
erăși puterea, de care s'a despărțit
așa de greu.

Acum au aflat agitațiunile un
nou nutremânt, și adevăta grozava in-
dignare și penibila senzațiune, ce se
pretinde, că a făcut'o în Budapesta
discursul de recepțiune ținut de epis-
copul Nicolae Popea în Academia
Română despre Metropolitul baron
Șaguna, pe care l'a sêrbătorit cu cu-
vinte calde.

Și scii cine a fost acest baron de
Șaguna? A fost, ne spun foile șo-
viniste, acela, care a ațițat la 1848
rêscôla Românilor în contra Unghariei,
acela care a chiămat pe Ruși
în Ungaria.

Noi scim, că rêscôla dela 1848
a ațițat'o Kossuth cu ai săi, er pe
Ruși i-au chiămat în țeră aristocra-
ții unghuri printr'o petițiã subscrisă
de 30 din ei. D'er ce le pasă arga-
ților șovinisti de adevêrul istoric.
Ei vor să ațițe și puțin le pasă cum
și cu ce.

Să fim d'er cu băgare de sêmă,
căci abia încă suntem la început și
de aci încolo ațițările au să ia pro-
porțiuni tot mai mari. Avem firma
speranță, că acestea nu vor strica,
decât numai celor, carl le pun la cale
cu atâta rêuțate.

Revista politică.

În adunarea estra-ordinară a co-
mitatului Sibiu, ținută Mercuri în
28 Martie n., a venit pentru a doua
oră în discuțiune **afacerea Iancu**. Se
scie, că în adunarea trecută dela
29 Sept. 1899 d-l Dr. Nic. Comșa
din Seliște a fost înaintat o interpe-
lațiã în această afacere și a cerut in-
tervenirea vicespanului la minister
pentru pedepsirea procurorului dela
Alba-Iulia, care a vătêmat amintirea
sântă a lui Iancu. Atunci nu s'a
fost dat rêspons la interpelețiã și a
urmat să se deie acum. Interpelato-
rul Dr. N. Comșa împiedecat a lua

parte la adunare, D-nul avocat Dr.
Amos Frâncu și-a însușit interpelațiã
și a prezentat'o ca interpelațiã inde-
pendentă a sa, cerând să i-se dea
rêspons.

Urmând rêsponsul vicespanului,
acesta a declarat, că nu se simte
dator a înainta o adresă ministrului
de interne, deore-ce Iancu nu și-a
desfășurat înainte cu 50 de ani ac-
tivatea sa pe teritoriul comitatului
Sibiu. Încât pentru vătêmare me-
moriei lui Iancu din partea procu-
rorului din Alba-Iulia, vicespanul
declară, că el nu e în stare de a
influența justițiã și, că e trêba celor
pe carl îi privește, ca decă au
vre-o plângere contra tribunalului,
sêu a procurorului, să se folosescă
de calea legii la forurile judecăto-
resci mai înalte.

D-l Dr. Amos Frâncu nu luă la
cunoscință rêsponsul vicespanului,
care arată o absolută lipsă de simț față
de o cestiune, ce atinge în măsură
așa de mare onôrea națională a po-
porului român. Declară, că membri
români ai adunării își rezervă drep-
tul de a propune ei însiși congregațiunei,
ca să reclame la forurile superioare
după măsuri, pe carl vicespanul le refușă.
— După-ce fișpanul-președinte dișe,
că rêsponsul vicespanului nu este
supus votului congregațiunei, inci-
dentul s'a închis.

*

Sêptemâna această **dieta ungară**
a sfișit desbaterea bugetului pe
1900. Pe cât de lungi au fost des-
baterile asupra bugetului de interne,
agricultură, comerț și în parte și
al instrucțiunei, pe atât de scurte au
fost la bugetele ministeriului de
honveđi și finanțe. Graba această la
urmă, se esplică așa, că apropiindu
se sêrbătorile Pascilor, guvernul
voiesce cu orl-ce preț să aibă bugetul
votat, căci după Pasci se închide
sesiunea de față și până la vacanțele
de vară mai sunt de resolutive mul-
țime de cestiuni, proiecte de legi etc.

*

FOILETONUL „GAZ. TRANS“.

Chindia.

Stau acum pe-o buturugă
Și mă uit prin văi,
Nu-i mai mult decât de-o fugă
Până 'n deal; și par'că-i ôste
Cum se ved în șir pe coste
Sutele de clăi.

Împrejurul meu învie
Tôte câte sunt,
Ce de joc și veselie,
Când e sôrele la tócă!
Etă-le, sărind se jôcă
Undele de vânt.

Una printre clăi s'ascunde;
Umblă pe furiș,
După ea mai multe unde,
Fuge care mai de care,
Dér' cotind, gonita sare
Repede 'n tufiș.

Tôte 'n câmp acum s'adună
Crângul rêscolind,
Er' frunđișul sună, sună,
Dér' pe când alérgă ceta,
Et'ô, din tufiș șireata
Ese hohotind.

Es, cu capul dat pe spate,
Sôțele-i spre văi;
Rêsvrătesc întunecate,
Brasdele de fên, se 'ncurcă
Printre spinî și erăși urcă
Costa printre clăi.

Și mereu așa colindă
Dealurile 'ntregi,
Și 'n sfêșit, când e s'ô prindă
Tôte cad pe ea de-odată,
Din grămada 'ncăerată
Nu le mai alegi.

Multe gurî acum se 'ngaimă,
Vălmășag nespus;
Paiete din câmp de spaimă,
In vêrteț acolo prinse

Se rotesc și jôcă 'mpinse
Se ridică 'n sus.
Liniștite 'n urmă tôte
Tac și stau pe loc.
Nu sciu, de-obosite pôte,
Orî aleg prin Ugă-Bugă
După cine să mai fugă
Intr'al doilea joc.

Că 'n curênd încep să salte
Pe sub tei; și cern
Florî de tei din crângi înalte.
Loc făcêndu-le să trêcă,
Erbî și florî pe câmp s'aplecă,
Spicele s'aștern.

Er' din teiu privind la ele,
Ispitiți de joc,
Nisce pui de rëndunele
Și-au uitat mâncarea 'n gură:
Jocul asta nu-l sciuură!
Ceriule, fă loc!

Unu 'ncepe acum să-și bată
Aripile 'n vânt,
Etă-i toți acum de-odată

Ciripind în dări senine:
Er' pe sus pe-acolo-i bine,
Nu ca pe pământ!

Și se 'ncinge-o veselie,
Tôte sar mereu,
Florî și ierburî din câmpie,
Vânt și florî și rëndunele —
Vesel, de-ași putea cu ele
M'ași juca și eu!

Gâtul mierlele 'ntindêndu-l
Nici nu mai ajung
Să rêsuffle — așa li-e gândul
La ce ved, la câte-ascultă,
Și 'n uimirea lor cea multă
Șueră 'ndelung.

Veverița de mirare
Când e 'n vêrf de fag,
Când p'un ram, când p'altul sare,
După cum mai bun e locul
Printre crengi să vadă jocul
Cel așa de drag.

Etă-i epurii, nebunii,
Côrne 'n cap își pun,

Dincolo în **Austria** mișcarea politică s'a transplântat din parlamentul central, care cum se scie e amânat, în **dietele provinciale**, cari s'au deschis aproape toate la începutul acestei săptămâni. Intre acestea se află și **dieta Bucovinei**, care a fost deschisă Lună. Pe deputații români bucovineni îi așteaptă acum o luptă grea, ce au s'o porțe în statul țării pentru apărarea românismului. Anul acesta mai ales a fost un an de grele încercări pentru frații noștri din Bucovina; lovitură după lovitură a căpătat cauza românismului în acea țărișoră și di bună și senină n'au avut frații noștri de când în fruntea ocărmuirii stă faimosul Bourguignon. În Bucovina limba și cultura română e prigonită; biserica e pângărită; în averile strămoșesci, cari formeză fondul religios, se răsfață străinii și dușmanii românismului. E firesc dăr, ca în astfel de împrejurări poporul românesc din Bucovina să privească cu încordare la deputații săi, dela cari așteaptă să apere interesele lui în mod vrednic. Gazetele fraților noștri din Bucovina îndemnă pe deputații români să fiă la culmea chemării lor, căci poporul românesc are rane adânci, cari trebuie vindecate și cari de vor mai săngeră mult, au să-l ducă în prăpastia desnădăjduirii. Deputații sunt aleșii nămului, dăce fôia poporală a fraților noștri din Bucovina, acum li-a sosit vremea, căci când șerpele își întinde veninosii colți să te muște de inimă și să te omôre, n'ai decât să-i sdrobesci capul; când volnicia turbată și nebună umblă să te sugrume, n'ai decât să te aperi din toate puterile.

Dintre evenimentele, ce se petrec înafară, este de o deosebită însemnătate vorbirea, ce a ținut-o ministrul afacerilor străine **Bülow** la desbaterea comisiei financiare asupra proiectului pentru **sporirea flotei germane de războiu**. Se scie, că de vre-o doi ani guvernul german face încordări mari de a realiza dorința lui și mai ales a împăratului, cu privire la sporirea flotei de războiu. Fiind însă vorba de dăci și sute de milioane, proiectul a întâmpinat în diferite rânduri opoziția cea mai înversunată. Așa se vede însă, că proiectul va fi totuși votat definitiv. În favorul lui a rostit contele **Bülow** în ședința de Mercuri a comisiei financiare un discurs puternic, accentuând, că sporirea flotei este de caracter curat defensiv, (de apărare), dăr a declarat în același timp, că au crescut foarte tare frecările politice în lume și Germania vră să fiă

gata în tot momentul de a pedepsi pe cel ce ar cuteza să o atingă. Împăratul și guvernul vră să întărească flota germană în așa grad, încât să pôtă sta tot-déuna față cu puterea marinei englese, care adă este cea mai bine dezvoltată. — Discursul lui **Bülow** a făcut pretutindenă adăncă impresiune.

Dintre statele răsăritului european afară de Muntenegru **Bulgaria** este, care stă mai aproape de **Rusia**. În timpul din urmă principele **Ferdinand** și guvernul din Sofia umblă mereu să între în voia și grația împărăției rusesce și a puternicului ei Țar. Apropierea Bulgariei de Rusia a mers așa de departe, încât după scirile mai nouă principele **Ferdinand** ar avé de gând să ia în căsătorie pe o mare-ducesă rusescă. Se dăce chiar, că de dragul acesteia, principele ar fi gata să trecă dela catolicism la ortodoxism. Scirea această s'a desmințit, ce-i drept, din Sofia, dăr după cum stau lucrurile adă tocmai cei din jurul principelui cred, că în curând acesta va pleca la **Petersburg**, ér călătoria lui se aduce în legătură cu planul de căsătorie.

Războiul dintre Buri și Englesi.

Môrtea generalului Joubert.

Pe câmpul de războiu din Africa nu s'au început încă marile lupte hotărâtoare între cei doi inimiți. În decursul acestei săptămâni au fost însă câteva ciocniri mai neînsemnate între ei, cari aproape toate s'au sfârșit cu isbânda Burilor. Unuia dintre generalii buri, **Olivier**, i-a succes să spargă cordonul engles și cu 6000 de ômeni să mărșă la **Kroonstadt**, unde se află pentru acum lagărul de căpetenie al Burilor.

Armata principală englesă stă încă și adă tot la **Bloemfontein**, de unde n'a mai făcut nici un pas înainte, căci lord **Roberts**, comandantul suprem engles, nu pôte să părăsescă **Bloemfontein** înainte de-a fi potolit și mulcomit pe Buri oranjenî, cari n'au încetat încă de a spera în victoria cauzei lor.

Intr'aceea **răscolă Africanderilor** din colonia **Cap** se lătesce tot mai tare și lord **Kitchener**, care a fost trimis să sugrume mișcarea această, n'a prea făcut ispravă mare. În **Transvaal** Buri folosesc tăcerea armelor pentru a-se pregăti de luptele mari ce-i așteaptă. Președintele **Kruger** voesce să pună capitala **Pretoria** în stare de apărare, și după scirile din urmă el a dat ordin, ca cele mai multe edificii din **Iohannesburg** să fiă

subminate, ca la cas de lipsă să pôtă fi aruncate în aer.

Președintele statului **Oranje**, **Steyn**, a dat o circulară ca răspuns la proclamatiunea lordului **Roberts**. În circulara această el dăce, că **Anglia** a urmărit față cu cei ce s'au opus scopurilor ei în Africa, politica desbinării și prin desbinare a subjugării. Încă înainte de a-se începe războiul în faptă, **Anglia**, dăce el, a voit să atragă la sine statul liber **Oranje** prin promisiuni, ca astfel desbinându-l de **Transvaal** să-și ușureze problema încorporării republicelor. Dăr Buri n'au fost înșelați de conducătorii lor. Inimicul voesce acum din nou să producă certe și desbinări între Buri, împărțind premii printre trădători și lași. Dăr nici eu această nu va ajunge la nimic. E drept, că inimicul a acupat capitala statului liber, războiul însă nu e pierdut.

În aceste momente de cea mai mare cumpănă pentru sôrtea și viitorul Burilor, a cădut din mâna lor arma cea mai puternică: vitezul lor general, eroul neînfrânt și neînfricat, sufletul și inima lor **generalul Joubert** au murit. Nu glonțul l'a culcat la pământ, nici sabia său baioneta nu i-a scurtat firul vieții. În luptele mari și gloriose, ce le-a câștigat față cu inimicul său, glonțul și baioneta l'au ocolit, pericolele i-au sbrutat tot-déuna pe deasupra capului, môrtea cu arma în mână par'că s'a spăriat să-l atingă, căci prevedința altă môrte i-a hotărât lui **Joubert**. O bolă grea l'a smuls pe o di, — și tocmai în momentul cel mai critic pentru poporul său — din mijlocul vitejilor săi soldați, și ducându-l în sinul familiei, i-a scurtat aici, **Marți** spre **Mercuri** nôptea, firul vieții.

Cine scie, dăce mormântul lui **Joubert** nu va fi în același timp și mormântul libertății Burilor? Cu el de-odată s'a îngropat nu numai un simplu muritor, ci speranțe mari și încrederi adânci, căci geniul militar al lui **Joubert** a făcut, după cum vedurăm, minuni.

Dăr Buri sunt un popor cu frica lui **Dumneșeu**, dela mic până la mare ei se închină înaintea voinții. Celui ce domnesce de-opotrivă asupra păcii și a războielor. Pe cel pierdut îl vor plânge Buri și-l vor jeli în tabără, în jurul armelor încărcate, dăr tocmai din aceste lacrimi pôte încă să răsără flôrea aurită a libertății.

Inmormântarea lui **Joubert** s'a făcut cu mare pompă în **Pretoria** și osămintele lui vor fi depuse spre vecinică odihnă în pământul moșiei

lui familiare din **Wakkerstrom**. Se dăce, că înainte de agonie, **Joubert** și-a mai îndreptat încă-odată privirea cătră cei ce-l încunjurau, și a eslamat: „Nu vè perdeți încrederea, isbânda va fi a vóstră! Luptați, și veți învinge!“

După môrtea lui **Joubert**, președintele **Kruger** a luat comanda supremă peste toate trupele Burilor. **Kruger** a adresat trupelor un manifest, în care cu mișcătore cuvinte le face cunoscută môrtea celui mai mare beliduce al lor. El dăce între altele, că pierderea această, ce-i drept, nu se pôte repara, dăr lovitura, ce li-a trimis-o **Dumneșeu**, nu le va sgudui credința. Și **Joubert** a fost condus și însufletit numai de convingerea, că Buri luptă pentru libertatea, neatârnera și drepturile lor; acestei convingeri a putut el să mulțămescă atâtea victorii frumoșe, și convingerea această îi va conduce pe Buri și acum, ca să respingă pe inimic de pe pământul patriei câștigat cu atâtea sânge. Desastrea din timpul din urmă sunt numai o încercare trimisă de **Dumneșeu**. Și **Evreii** au trebuit să pribegescă 40 de ani prin pustiă, până când în fine **Dumneșeu** i-a lăsat să biruescă pe inimic. „Pôte că și pe noi — sfârșesce **Kruger** manifestul său — ne vor aștepta multe și mari încercări; dăr dăce ne încredem în **Dumneșeu**, dăce suntem pătrunși de credința, că *causa dreptă nu pôte să cadă*, și dăce fiă-care din noi își face datoria cu conștiința, atunci chezeșuesc cu mântuirea mea viitoare, care este mai presus decât toate fericirile din lume, că *vom învinge!* Amintirea lui **Joubert** să vè conducă, faptele lui să vè însuflețescă și iubirea lui de patriă să vè fiă stea conducătoare!“

Recepțiuni la Academia Română.

Luna trecută s'a deschis sub președința **M. S. Regelui** și **A. S. R. Principelui** României sesiunea ordinară a Academiei Române. A fost o ședință festivă, solemnă, în care s'a făcut recepțiunea noului membru al Academiei, a **P. S. Sale** Episcopului **Nicolae Popea** din **Caransebes**. La ôrele 1 și jumătate d. a. se anunță sosirea **M. S. Regelui** și a **A. S. R. Principelui** României. Suveraul și Principele Moștenitor au fost întâmpinați de d-l **Dr. Istrati**, ministru al instrucțiunii și de membrii Academiei. După câte-va cuvinte ale d-lui **P. Poni**, președinte al Academiei, **M. S. Regele** țină un lung și frumos discurs prin care, între altele, anunță, că face Academiei o donațiune de mare importanță: un manuscris în limba franceză al secretarului lui **Vodă Ypsilanti**, abatele comite d'Hauterive des-

Stau în două labe unii,
Alții peste cap s'aruncă.
Sturđii hohotesc pe luncă,
Și de ris nebun

Pitpalacu 'n grâu sughiță,
Er' nepoții lui
După mama cea pestriță,
Mai pestriți ca ea la pene,
Sprinteni fug prin buruene
Doi-spre-dece pui.

Și mereu se 'ncege jocul,
Până pe 'nsărat —
Și e plin de riset locul,
Plin de cântec deal și vale.
Câte-un nor drumeț pe cale,
Curios și el

Stă pe loc acolo 'n naltul
Ceriului privind.
Pleac'apoi. Dăr' vine altul.
Nu sciu ce gândesce norul,
Dăr' atotstăpânitorul,
Sôre 'n ceriu zîmbind,

Ca un moș privind nepoții,
Dăce: „Așa băeți!
„Veseli și la joc cu toții!
„Pentru asta-mi place mie,
„Truda mea de-o vecinică
„Să tot nasc vieți!“

G. Coșbuc.

Jurământul strimb.

„Să nu jurî strimb în potriua deapropelui tãu“. Aceste vorbe le auđim adese-orî dela preot în biserică și le scim și noi de-a rostul, că le dăcem tot-déuna, de câte-orî dăcem cele 10 porunci ale lui **Dumneșeu**. Dăr nu toți ne gândim la ele, că sunt cuvinte dumneșeesce, sunt porunci dumneșeesce, și cel ce nu ține poruncile dumneșeesce nu umblă bine nici în astă lume, nici în cealaltă. Că să luăm numai bine sēma, de nu împlinim și numai poruncile cele de jos, omenesci, câte necasuri vin asu-

pra nôstră; d. e. o poruncă omenescă dăce: „feciorul, care nu-i bun de cătană, trebuie să slujescă pe împăratul“. Și cei mai mulți ascultă această poruncă, se supun ei, și — când le vine porunca, lasă sat, casă, părinți, neamuri, prietini și merg de slujesc pe împăratul. Și-a împlinit anii de slujbă, de are dăle vine acasă voinic, și n'are cu nimenea nici un necas, e de toți cinstit, că toți sciu, că a împlinit porunca împărătescă. Se întâmplă însă, că cineva nu împlinesce porunca această, ci — când ar fi să mărșă la ôste, el apucă plaiul, te mirî încătrău. Și se crede scăpat. Dăr rău se înșelă. Că el nu are pace și odihnă până pune mâna pe piept. Nici pomană să mai cuteze a intra în satul lui, între prietini și neamurile lui, la părinții și frații lui, că îndată ce ar cuteza să între, l'ar înzgărda „cei cu pene“ și vai și amar de dălele lui ar fi.

Ētă pentru o poruncă mică, poruncă omenescă, cât necas trage

bietul creștin, că, bine că-i poruncă împărătescă, dăr și împăratul numai om este; dăr acum cel ce calcă o poruncă dumneșeescă, pôte rămâne ôre nepedepsit? Pôte-i fi inima lui liniștită? Nici poveste!

Am cunoscut în tinerețele mele la noi în sat un om, numele lui era **Pavel Pricină**. Era „din ômeni“ și era gazdă bună, dăr era omul naibii, să nu-ți fi făcut de lucru cu el, că rar era omul, care să o fi putut scôte la cale cu el; era omul pricinii, de aceea „Pricină“ l'a și poreclit satul, și **Pricină** i-au dăis până a pus mâinile pe piept, și la copii lui le dăce satul: copiii lui **Pricină**.

Pricină asta avea multe treburi prin sat și, când nu avea, își făcea el însuși, că nu era sănătos, când nu avea ceva afacere de pricină prin cel sat mare, cum e și satul nostru.

Și, când nu avea afaceri de ale lui, se mesteca în afacerile altora;

pre relațiunile politice și economice interne și externe ale Moldovei în secolul trecut.

M. S. Regele, terminând vorbirea sa, a dat cuvântul P. S. Sale Episcopului Popea, care și-a ținut apoi discursul de recepțiune vorbind despre viața și faptele fericitului Metropolit br. de Șaguna. I-a răspuns d-l Dim. Sturdza, făcând o asemănare între cei doi mari Metropoliți ai Românilor din veacul al 19-lea, fericitii Veniamin Costache al Moldovei și Andrei Șaguna.

Pentru ziua de ieri, Vineri, a fost anunțată o nouă recepțiune la Academiă, despre care cetim în foile bucureștine următoarele: Vineri, 17 Martie v. la ora 1 1/2 p. m., Academia Română va ține sub președinția M. S. Regelui ședința solemnă în localul ei din calea Victoriei. A. S. R. principala României va asista la această ședință. D-l Constantin Erbiceanu profesor la universitate, va ține discursul său de recepțiune (primire) despre „Viața și scrierile Protosinghelului Naum Râmniceanu“. D-nul Dim. Sturdza va răspunde la acest discurs.

Vin potop!...

Cine vin? — Jidanii!

Așa ne spun foile ungușești, cari nu se încălzesc prea tare de neamul lui Iacob și Levi.

Vorba e, că din România au început să emigreze Jidanii în masse compacte, cei mai mulți luându-și calea spre Asia-mică și în Turcia, unde li-se dă, ȳice-se, din partea guvernului terenuri și nu li-se face nici un fel de greutate. Numai din București, spun foile, vor pleca după Paști 6000 de Jidovi îndreptându-se spre Turcia. Mulți dintre acești emigranți se duc către Galiția.

Din ȳiarele maghiare aflăm acum, că o parte foarte însemnată din acești „Jidovi rătăcitori“ trec granița pe la Predeal și-și caută noua „patriă“ aici în Ardeal. Ei însă nu se stabilesc atât prin orașe, cât mai ales pe la sate, unde, — ȳice o foie din Budapesta — îi poți vedea cum apar cu fetele lor străine. La gara din Brașov sosesc ȳi de ȳi familii numeroase de Jidani, dăr nu se opresc aici, ei merg mai departe și se resfră prin toate părțile Ardealului.

De sine înțeles, că chiar și Ungurii, cărora li-a mers vestea, că sunt primitori și binevoitori față cu elementul jidovesc — încep acum să se sperie și ei de această „descălecare“, ȳr foile lor atrag luarea aminte a guvernului din Peșta să fiă pe pașă și să caute a pune piedecă acestui potop. Destul au Ungurii de lucru cu imigrarea jidovăscă galițiană, — ȳice de pildă „Bud. Hir.“, — de ce dăr să sufere a-se repeți această și la granița ardelenă?

Mai este apoi și altă primejdie. Potopul acesta jidovesc va aduce cu sine crescerea miseriei și sărăciei, căci noii veniți vor lua din gura poporului și cea din urmă bucătură, ce i-a rămas.

SCRIRILE DILEI.

— 18 (81) Martie.

Prelegeri economice. Reuniunea economică română dela Orăștiă a ținut până acum șase prelegeri economice prin comune. Prelegerea a șesea s'a ținut Dumineca trecută, în 25 Martie, în comuna Balșa. Trimiși din partea comitetului au fost d-nii Ioan Mihai și Ioan Moța, cari ambi au ținut poporului vorbiri pline de povește folositoare. Pledându-se cu această ocaziune și pentru înființarea unei însoțiri de credit pentru întâmpinarea trebuințelor de împrumuturi mai mici, poporul s'a declarat bucuros învoit și gata a-și da ajutorul pentru înființarea unei asemenea însoțiri sătesce de banii. Astfel stând lucrul, adunarea a fost în fine declarată ca adunare de constituire și, după ce poporului i-s'au cetit și explicat statutele din punct în punct, s'a ales direcțiunea din preoți: Nic. Damian (Balșa), Ios. Bogdan (Mada), Bas. Glodean (Ardeu), I. Crișan primar și P. Todea cantor (Balșa). În comitetul de supraveghiere a fost ales d-l Nic. Todea și 8 membri țărani: 4 din Balșa, câte 2 din Ardeu și Mada. Cassar a fost ales d-l inv. I. Lucăcel. Centrul însoțirii este comuna Balșa. Membrii au a plăti câte 50 corone, de-odată său în rate lunare de câte 1 cor. Dintre Românii din Balșa s'au înscris între membri aproape 50, din Ardeu au promis a-se înscris 20—30 și tot cam pe atâți și din Mada și din Almașe. — Din partea aceleiași reuniuni se va ține mâne, Duminecă, a 7-a prelegere economică în Șibișel, ȳr în cealaltă Duminecă, 8 Aprilie n., va urma a opta prelegere în Turdaș, cu care se va încheia seria începută în ierna această.

Starea sănătății episcopului Popea. Mai multe ȳiare bucureștine anunță, că P. S. Sa episcopul Popea, în urma unei răceli, ce și-a atras-o ȳilele trecute, zace greu bolnav la otel Metropole. „România Jună“ în numărul său cel mai nou asigură însă, că episcopul nu suferă de pleurezie, ci de un simplu junghiu în partea stângă a peptului și că se află acum înafară de ori ce pericol. Același ȳiar ne spune, că Prea Sântia Sa a fost vizitat de Metropolitul-Primar, de Metropolitul Moldovei, de Episcopii de Râmnic și Argeș, de ministrul plenipotențiar al Austro-Ungariei d-l Pallavicini, de adjunctul regal colonel Privoiaiu în numele M. S. Regelui, de președintele Academiei P. Poni, de Iosif Vulcan și Dr. Felix. Episcopul Popea e căutat de d-l Dr. Petri-Galași, care, spre a fi deplin liniștit, i-a interȳis a mai primi visite particulare. Urâm Prea Sântiei Sale grabnică însănătoșare!

Un accident nenorocos i-s'a întâmplat, după cum află „Tribuna“ din Sibiu, d-lui Eugeniu de Mocsonyi. Voină să călătorească dela moșia sa din Capolnaș la Făget, i-s'au spăriat caii și au răsturnat trăsura. D-l Eugeniu Mocsonyi, greu rănit, a fost

pus la locuința contelui Szirmay și pus sub îngrijire medicală. Dorim d-lui Mocsonyi să-l vedem cât mai curând deplin restabil.

Un binefăcător. Din comuna Șilimeghi, comitatul Sălajului, ni-se scrie: Bunul poporan de aici Florea Coaci a dărut pe sâma s-tei bisericii un loc în comună în preț de două mii corone și o casă pentru locuința preotului. Acest generos dar a umplut de bucurii inimile tuturor credincioșilor români din Șilimeghi, cari sub conducerea zelosului lor preot, d-l Stefan Sabo, abia cu mare greu mai pot susține școala confesională. Fapte milostive, ca ale bunului Florea Coaci, însufleșesc însă pe popor și-l întăresc în credința, că Dumnezeu le va ajuta să ȳie învingători. O, de-ar avé mulți imitatori!

Pentru masa studenților dela școălele medii și superioare din Brașov au intrat următoarele contribuiri:

a) Pe lista nr. 157: N. N. 50 corone.
b) Pe l. nr. 12 (colectant d-l paroh gr. or. din Târlungeni): cu totul 10 corone, și anume: Radu D. Pasere 4 cor., G. Pasere 4 cor., Dimitrie Manole paroh 2 cor. (an de an).
c) Pe l. nr. 192 (colectant d-l director al băncii „Mielul“ din Poiana), cu totul 27 corone, și anume: „Mielul“ cassă de împrum. 20 cor., N. Branga 2 cor., Ilie Georgescu 1 cor., I. Prodan 1 cor., Nic. Pața 1 cor., Ilie Dobrotă 2 cor.

d) „Bocșana“ instit. de credit în Bocșa: 20 corone.

— Esprimăm cele mai vii mulțămite pentru aceste nobile daruri: Direcțiunea școălor.

Jubileul Metropolitului Moldovei. La 6 Iulie 1900, I. P. S. Sa Metropolitul Moldovei și Sucevei Iosif Nașiescu, își serbează jubileul de 25 ani dela suirea sa pe tronul eparchiei Metropolei Moldovei și Sucevei în locul decedatului Metropolit Calinic Miclescu. Cu ocaziunea aceluși jubileu, preoții din Iași constituindu-se într'o societate, vor organiza în acea ȳi serbari clericale cât se pôte de frumoase. Societatea preoților va face cadou înaltului prelat o mitră, o manta și o cârje de valoare mare. Vor asista delegațiunți de preoți din toate părțile.

Adunare amânată. Adunarea generală a Asociațiunei pentru sprijinirea învățăciilor și sodalilor români din loc, din incidentul înmormântării regretatului L. Maximilian, — nu se va ține mâne, Duminecă 19 Martie v.

Ședință publică. Dumineca viitoare la orele 3 p. m. va fi ședința publică a celor două societăți de lectură dela gimnasiu („Ioan Popasu“) și școălele comerciale în sala cea mare a gimnasiului român din loc. Ședința promite a fi foarte interesantă și credem, că publicul român din loc și jur nu va întârȳia a da atențiunea cuvenită acestei producțiuni a tinerimei noastre școlare.

Necrolog. Despre regretatul *Laurențiu Maximilian*, comisar de poliția în Brașov, care a încetat din viața după un morb greu Vineri înainte de amieză, primim următoarele date biografice: Laurențiu Maximilian, fiul cel mai mare al preotului Maximilian din Stupinele Brașovului, a implinit în Octombrie anul trecut 46 de ani. După ce a absolvat gimnasiul român din loc, a mers la Academia de drept din Sibiu, ȳr de aici la Universitatea din Budapesta, unde a depus esamenul de stat juridic. Terminând studiile de drept, s'a întors acasă și la 17 Decembrie 1878 a fost numit practicant la magistrat (primăria). În 8 Sept. 1879 înaintă la postul de vice notar suplent la oficiul orfanal orașenesc și peste un an deveni definitiv. La 27 Nov. 1880 trecu la poliția ca comisar provisor, ȳr peste o lună ajunsese comisar de poliția definitiv. La 20 Decembrie 1896 înaintă la rangul de I. comisar de poliția. Indată-ce a intrat în serviciul primăriei, i s'a predat serviciul de translator pentru limba română și a fost însărcinat cu purtarea proceselor verbale ale adunărilor reprezentanței comunale, în limba română, ca limbă protocolară pe lângă cea germană. Intotdeauna Laurențiu Maximilian a dovedit în funcțiunea sa cea mai mare punctualitate și acurateță, ceea ce a făcut să fiă stimat de superiorii săi ca și de toți, cari veniau în atingere cu el. Pe lângă toate însușirile sale laudabile, era Român cu inimă însufleșită pentru binele și înaintarea neamului său. — Fiă-i memoria binecuvântată!

Recunoscință. Dela d-l învățator Petru Cipou din Lunosora primim o călduroasă scrisore de mulțumită la adresa d-lui Alexandru L. Lăzurian, inginer în Bucuresț, și a d-lui Iosif Sângerzan, inginer în Sinaia, cari în anul trecut au binevoit a abona pentru d-sa și pentru alți învățatori numerii de Dumineca ai „Gazetei Transilvaniei“. D-nii dăruiori amintiți mai sus, sunt rugați a lua la cunoscință această scrisore de recunoscință, pe care lipsa de spațiu ne împiedecă a-o publica în întregimea sa.

Vitele cornute din Ungaria și expoziția din Paris. „Correspondența de Budapesta“ face cunoscut, că guvernul ungar a renunțat la proiectul pentru trimiterea vitelor cornute la expoziția din Paris, cu toate că primirea acestor vite în expoziția vitelor a fost în urmă admisă. Causa acestei ultime hotăriri din partea guvernului ungar a fost dispoziția introdusă, ca vitele să fiă supuse unei supravegheri sanitare timp de 10 ȳile, ceea-ce ar face, ca în acest timp de 10 ȳile și cu timpul de călătorii în total aproape 3 săptămâni, ele nu pot fi hranite în mod sistematic, pentru-ca ele să se pôte prezenta în condițiuni dorite la expoziția de vite, care se va deschide la 7 Iunie st. n.

Audițiune de muzică vechiă religioasă. Duminecă s'a ținut la institutul teo-

colo se punea ca pricepător de lucru, dincolo se infunda ca martor, de ceea parte iscodea ceva gâlceavă între vecini, destul, că fără afaceri de gâlceavă nu l'am vădut nici când. Îl cunoseam și judecătorii și puțin credemânt dau pe vorbele lui, mai numai când le întăria prin jurământ.

Fiind firea lui așa, se feriau de el toți omenii de omenia, cu toate că era gazdă, precum am mai spus. Dăr într'un sat de omeni nu sunt toți cu fire de ânger, mai sunt și cu fire de drac, și între aceștia avea el prietini buni, avea frați de cruce.

Cu prietini de aceștia omora el de multe-ori vremea pe la jidanul, mai bând vinars, mai stând în minciuni și pândind după gâlceavă.

Așa fiind odată la jidanul în boltiță, se întâmplă de vine acolo un om strein, un drumeț, să-și cumpere ceva, ca drumeții. Și după ce-și cumpără, puse pe masa jidanului o bancnotă de ȳece, să-și tragă jidanul din ea cât făcea tȳgașul, și ce

întrece — să-i dea înapoi. Și luă jidanul bancnota și o puse bine și prinse a-i numera banii, să-i dea înapoi drumețului. După-ce găta de numărât, ȳise jidanul așa: „uite, om de omenia, tȳgașul d-tale face 50 de cruceți, aici mai ai 4 fl. și 50 înapoi; bine-i?“

„Dăr cum să fie bine, ȳise drumețul, dără bancnota mea a fost de ȳece.“

— „Ba a fost de cincii!“

— „Ba de ȳece!“

— „Ba de cincii!“

— „Ba de ȳece!“

— „Pavele, ȳice atunci jidanul, dumniata ești de aci din sat, ești om ales, ești de legea dumisale, spune d-ta de a fost bancnota de ȳece, cum ȳice d-lui, ori a fost de cincii, cum ȳice eu?“

— „De cincii a fost, omule, nu te nebuni, că dără eu am vădut-o, și cunosc numărășele, că am fost cătană până dincolo de țera Prailului.“

— „Să fi fost cătană până dincolo de țera dracului, tot nu ai drept. Că dără eu știu ce bani am avut, și ce bani am dat, că nici n'am avut numai bancnota aceea de ȳece, de cincii nici una; aceea mi-a fost mai mică, și nu-s prunc să nu cunosc banii, că cu bani umblu de vre-o 40 de ani.“

— „Cu ce umbli, cu ce nu umbli, astă-dată n'ai drept. Am vădut eu cu ochii mei bancnota că-i de cincii, și jupânul ȳi-a dat bine înapoi.“

— „Bine ȳi-am dat, omule, numai d-ta n'ai băgat de sâma ce bancnotă mi-ai dat.“

— „Da cum trăsnet să nu bag de sâma, că dără nu-s beat, că n'am băgat beutură 'n gura mea, de nu ȳiu minte de când.“

— „Ori ai băgat, ori ba, hârtia a fost de cincii.“

— „Ei, veȳi bine, vorbeam cam tare, ca omenii când se pricinesc, și în larma lor se adunără mai mulți omeni. Nimeri și primarul aci și

cercă să facă pace. Dăr pace era greu de făcut, că omul ținea, că a pus pe masă o hârtia de ȳece, ȳr Jidanul cu Pavel Pricină spuneau, că hârtia a fost de cincii.“

I-se părea primarului, că lucrul nu-i curat; simțea el, că Jidanul e înțeles cu Pricină să frigă pe strein, deci îi chiamă pe toți trei la primăria. Acolo aprinse două luminări și ȳise streinului:

Poți d-ta jura, că bancnota a fost de ȳece?

— „Pot, domnule primar, cu inima curată pot jura, că de ȳece florini a fost bancnota, dăr eu nu jur nici pentru o sută; fără de jură d-lor, că a fost numai de cincii, stee-le în gât, eu nu mai cerc nici o dreptate, nici o despăgubire.“

— „Jurați voi, că bancnota omului a fost de cincii, ori îi dai, Jidane, încă cincii florini d-sale?“

— „Vai de mine, cum să-i dau eu din o bancnotă de 5, tȳgaș de 50 cr. și pe de-asupra 9 fl. 50 cr.

logic din București, calea Rahovei, o audițiune de muzică veche religioasă. Măestrul Chiriac, dela capela română din Paris, a aranjat pentru această audițiune o simfonie de melodii vechi ale bisericii noastre. Audițiunea a avut un deplin succes. Corul alcătuit de elevii seminaristi și condus de d-l Chiriac, a fost excelent. Au asistat la această audițiune amândoi Metropoliții, ministrul cultelor, etc.

Conferența dela cercul militar. D-l veterinar, căpitan Boboc, a ținut Joi seara la cercul militar din București o conferență științifică, vorbind despre *Maleina și întrebuințarea ei în diagnosticarea răpiciugei cailor*. Au asistat: M. S. Regele, A. S. R. prințul Ferdinand și numeroși ofițeri superiori. D-l căpitan Boboc a arătat, că bóla cailor numită răpiciugă, e foarte periculoasă întrucât nu prezintă simptome vizibile și se poate transmite și la ómenii. Din această ultimă cauză, au murit: locotenentul Filitis, veterinarul Preoțescu, studentul Olteanu, Dr. Asador etc. Prin injectarea cu maleină a cailor, se pot cunoște simptomele răpiciugei și deci ómenii se pot feri de contractarea acelei bóle, pe lângă, că se scapă de mórte atâția cai. D-l căpitan Boboc a fost viu felicitat de M. S. Regele și de Alteța princiară, la sfârșitul conferenței.

Măestru zidar român. Santem rugați în interesul înaintării meseriilor între Români a publica următoarele rânduri: Ioan Leucă, stabilit cu locuința în comuna sa natală Rotbav (Vereșmart) de lângă Brașov, după-ce s'a perfecționat în meseria sa, făcând praxă și primind instrucțiunile la un inginer de frunte din Brașov, și după-ce a depus examenul recerut, a primit diplomă pentru a exercia liber meseria. D-l Leucă, care a lucrat și la București mai multe planuri de zidărie, este în poziția de-a lua în întreprindere pe garanță ori-ce lucrare în branșa sa, precum bisericii, școlă și alte zidiri publice și private, putând compune și executa ori-ce planuri de clădire. Acela dintre noi, cari au lipsă de asemenea măeștri, pot conta cu încredere la d-l Ioan Leucă. — D.

Părinți cu 29 de copii. Din Oradea mare se scrie, că într-o comună bihoreană locuită de Români se află un proprietar cu numele Andrei I. Taska, care s'a căsătorit înainte cu 30 de ani cu o fată de 16 ani, frumoasă și sănătoasă. Din această căsătorie i s'a născut anul trecut al 27-lea copil. Nicî unul dintre aceștia n'a murit; 9 sunt fetițe, 18 băieți. Atâția însă n'au fost de ajuns; nevasta i-a mai născut acum doi gemeni. Taska se vede, că a început a se pune pe gânduri, căci a adresat Majestății Sale o scrisoare rugându-se de „puțin ajutor“ căci dóră „cinci feciori ai lui îl slujesc pe Majestatea Sa în armată“.

Concert. Duminecă seara în 19 Martie (1 Aprilie) muzica militară va da un concert în restaurantul dela redută. Ince-

putul la 7¹/₂ óre seara. — *Muzica orășenească* va cânta mâine seară, Duminecă, la otel „Europa“. Incepuputul la 7¹/₂ óre. Intrarea 60 bani.

Un filantrop român.

Sâmbăta trecută a încetat din viață în București *Tache P. Anastasiu*, fost senator, deputat și prefect al județului Tecuci. Decedatul, care a ajuns etatea de 63 de ani, era ofițer al „Corónei României“ și comandant al „Stelei României“ și era distins și cu mai multe ordine străine. A lăsat o avere de peste 4 milioane de lei. Lună, s'a deschis la tribunalul Ilfov testamentul lui Tache Anastasiu, priu care se institue *legatăra universală* asupra întregii sale averi *Academia Română* din București. Academia este însă îndatorată: 1) Să întrețină pe moșia Călmățui o școlă primară de băieți, ai cărei institutori vor fi numiți de ministerul instrucțiunii și vor fi plătiți la fel cu cei ai Statului. De preferință vor intra în această școlă băieți de țărani de pe moșiile defunctului. 2) În palatul dela Țigănesci, unde odinioară logofătul Conachi scria versurile sale, se va înființa o școlă de meserii, agricultură și comerț, după cum va crede mai nemerit Academia. Elevii, ce se vor distinge, vor fi trimiși ca bursieri în străinătate. Casa din Tecuci va trece în proprietatea comunei. Soției sale îi lasă o pensie viageră de 24,000 lei pe an. Ca executor testamentar a fost desemnat d-l C. Cociaș.

Generoasă faptă a acestui filantrop român arată nobleța sentimentelor sale patriotice și naționale. Rămășițele lui pământești au fost depuse în biserica Sf. George. Marți au fost transportate de aici, după un serviciu religios, celebrat de Metropolitul-Primat, la gara de Nord spre a fi conduse până la Tecuci și de aici la comuna Țigănesci, unde se va face înmormântarea. În biserica Sf. George s'au ținut mai multe discursuri, d-l D. Sturdza și P. S. Aurelian au vorbit în numele Academiei Române și a administrației creditului fonciar rural, din care făcea parte, șr d-l C. I. Stoicescu a vorbit în numele clubului liberal al cărui membru era răposatul. În fine d-l N. Saveanu a vorbit în numele amicilor acestuia. În conductual până la gară premergea carului funebru un car acoperit cu corónele cele mai bogate. Tache Anastasiu a avut o înmormântare demnă de un binefăcător și patriot cu inimă, cum a fost dânsul. Răsplata cea mai frumoasă însă îi va fi recunoștința posterității.

Aniversarea proclamării regatului român.

Martii, 14 Martie v., 101 tunuri, trase în revărsatul dorilor, au vestit Bucureștilor aniversarea proclamării regatului. La órele 10 jum. dimineța, un Te-Deum

s'a oficiat la s-ta Metropoliă de către I. P. S. S. metropolitul-primat, încununat de înaltul cler. La acest serviciu divin se aflau de față: d-l G. Gr. Cantacuzino, președinte al consiliului de miniștri, împreună cu toți d-nii miniștri; mai mulți PP. SS. episcopi; d-nii președinți ai corpurilor legiuitoare, d-nii președinți, procurorii generali și procurorii ai înaltelor curți de cassaciă, de compturi și ai curței de apel; mai mulți domni senatori și deputați; casele civile și militare regale; d-nii generali aflați în garnisonă; d-l primar al capitalei; d-nii prefecti ai capitalei și al județului Ilfov; d-nii ofițeri superiori, șefi de corpuri și servicii; d-nii secretari generali ai ministerelor; funcționarii superiori ai diferitelor autorități, precum și mai multe alte persoane de distincțiune. O gardă de onóre, cu drapel și muzică, compusă dintr-o companie din regimentul 1 geniu, se afla în curtea Metropoliei.

Majestatea Sa Regele a primit, cu privilegiul acestei zile număróse telegrame de felicitare din tóte unghiurile țerei. În capitală un mare număr de persoane s'au grăbit a exprima felicitările lor prin inscrieri la palat.

Proiect pentru reforma călindarului.

Mai mulți deputați în frunte cu d. N. Cosăcescu au propus în sedința de Mercuri a camerei române reforma călindarului și primirea călindarului Gregorian.

Etă proiectul de lege pentru reforma călindarului, prezentat de numiții deputați din inițiativă parlamentară:

Art. 1. — Ziua de 19 Iulie anul 1900 va fi considerată în tóta România drept ziua de 1 August, și cu începere dela această dată calendarul numit Gregorian se va folosi în aplicare a acestei legi transformându-se în date coréspondentóre stilului nou, devenit singur legal.

Art. 2. — Se vor respecta după 19 Iulie stil vechii tóte datele și terminele fixate în stil vechiu, înaintea de punerea în aplicare a acestei legi transformându-se în date coréspondentóre stilului nou, devenit singur legal.

Art. 3. — Sărbătorile naționale și religioase își vor păstra datele actuale, socotite în stil nou.

Acest proiect de lege este semnat de d-nii: N. Cosăcescu, Anghel Demetriescu, M. Viădescu, Em. Antonescu, Gr. Stavér, M. I. Caprescu, G. Hagiescu, I. Pivniceru, G. Ghibănescu, N. R. Capităneanu, Virgil Arion, Dr. Șaaber-Tuduri, Gr. Manu, Emil Teodoru.

Drept espunere de motive a acestui proiect de lege, se află memoriul făcut „Societății de științe“ de d-nii profesori universitari Spiru Haret, David Emanuel și E. A. Pangrati.

Asociațiuni de consum în Bănat.

Comit. Caraș-Severin, Martie 1900.

De un timp încóce s'a început și prin comitatul nostru Caraș-Severin a se înființa ici și colo câte-o Asociațiune de consum, ba putem fi mândri cu numărul lor, căci ađi avem asemenea Asociațiuni: 1) în Făget, 2) în Caransebeș, 3) în Sasca-montană, 4) în Ciuchici, 5) în Bania, 6) în Dalbocețiu, și 7) în Maria-Schnee, (Stinăpariu). Așădără Români Bănățeni fórte bine s'au purtat în privința această. Ceea-ce rămâne de dorit este numai, ca cu toții să sprijinim aceste tinere întreprinderi ale noastre, cum-părând dela ele tóte cele de lipsă.

Acum ni-ar mai trebui, și fórte de lipsă ar fi, să avem în centrul nostru o prăvăliă mare, dela care să cumpere tinerele Asociațiuni de consum, ca să ne scăpăm de Jidan.

Noi, când am înființat în Sasca-montană tinera Asociațiune de consum „Comóra“, aveam puțin capital social și a trebuit să luăm marfă pe credit dela d-l Sperger din Oravița, fiind dânsul mai aprópe cu prăvăliă mare. Marfa o cumpăram cu condiția, de a-ne îngădui cu creditul până la 4 luni; dânsul însă înainte de termin ne pírise la judecătórie. Se vede, că a vrut d-l Sperger să se răsbune contra „Comórei“ noastre. Póte fi, dér nu și-a ajuns scopul, căci noi nu am mai mers la judecătórie, ci înainte i-am dat banii, i-am plătit tóta datoria și i-am ăis: sănătate bună, d-le Sperger; dela noi nu vei mai căpéta nici un banuț.

Am voit prin acestea să arăt, că ar fi fórte bine, decât am avé o prăvăliă mare în mijlocul nostru și ar fi de dorit, ca fruntașii noștri să se ocupe cu ideia această.

Un iubitor de reuniuni.

Apel.

Cu ajutorul lui Dumnezeu, poporul român gr. cat. din Sig și-a edificat o Biserică frumoasă, începând din 1896, cu 12000 fl., care sumă afară de 200 fl. colectați, s'a acoperit numai din repartitia sermanului popor, mai bine ăis vor acoperi numai, deórece cu 3,700 fl. sunt datorii banca „Silvania“, fiind-că în anul réu 1897 au fost siliți a recurge după împrumut, ca să póta termina Biserica. Cele 12000 fl. li-a consumat numai edificiul, și așa pentru împodobirea esternă și internă a Bisericii și pentru provederea ei cu alte lucruri trebuincioase n'a rămas nimic; ca să se facă arunc nou pre sermanul popor nu se mai póte, căci speșele deja făcute, având în vedere anii réi trecuți, au stors pe bieții poporenii într-o măsură, încât o vor simți tóte și peste dece ani. Cine cunoșce împrejurările materiale și pământul neproductiv din Sig, va judeca de o adevărată minune jertfa, ce au adus acești bunii credincioși.

înapoi? Se póte o așa lege, domnule primar?”

— „Jurî, că bancnota a fost numai de cincî?”

— „Jur, domnule primar, jur eu și jură vecinul Pavel, care a fost mărturiă“.

— „Jurî, Pavele?”

— „Jur domnule primar“.

— „Cum jurî?”

— „Jur, că bancnota a fost de cincî“.

I-a jurat. Streinul s'a dus clătînând din cap și numai atâta a ăis: „Dumnezeu s'ajute dreptății!“ Jidanul cu Pavel Pricină încă s'a dus ață la Jidan acasă, unde au povestit celor ce intrau în boltiță, cum streinul a voit să-l înșele de 5 fl. și numai cu Pavel a avut noroc, că fiind martor a mărturisit după dreptate și după adevăr. Pentru mărturisirea aceea dréptă, veđi bine, jidanul l'a omenit cu ce avea el, cu vinars de cel tare și cu tábac de cel de patru. Prin sat se lăți vestea, că Pa-

vel Pricină a jurat strîmb în potriiva unui strein, și toți cei de omenia diceau: vai de sufletul lui, că și-l dá dracului pentru un spurcat de jidan.

Peste câteva zile dela această întemplantare era sărbătórea sfinților apostoli Petru și Pavel.

Pavel Pricină nu era cel om bisericos, dér la ziua lui tot mergea și el la biserică, cu borésa și cu copii cu tot. Așa făcú și atunci. Se spălă frumos, își unse pèrul capului cu unt próspeț, se înșimbă găzda-cește și merse la sfânta biserică. Ba duse încă și prescuri și lumină la biserică, ca la ziua lui.

P'atunci era la noi în sat un preot numit popa George, om în vèrstă, om cucernic și umblat în lume; cunoscea omul din câteva vorbe, ér pe poporeni lui îi cunoscea până 'n fundul rărunchilor.

După liturgiă spuse poporenilor

o predică frumoasă despre sfinții apostoli Petru și Pavel; arătă poporenilor câte au suferit aceia pentru drept și dreptate, pentru adevăr și sfințenia legii dumnezeesci. Ér predica și-o sfîrși așa: „Datori suntem și noi, dragii mei, să fim cum au fost ei, să nu ne depărtăm dela dreptate și dela adevăr pentru tóte bunătățile lumei acesteia. Că ce ne vor folosi nouă tóte bunătățile, de ni-om perde sufletul? Datori suntem să spunem numai adevărul și să facem numai dreptate; să nu asuprim pe nimenea nicî cu vorba, nicî cu fapta; datori suntem să ținem legea dumnezeescă, care dice: „Ce ție nu-ți place, altuia nu face!“ și „să nu mărturisesci strîmb în potriiva deapropelui tîu!“

Când a ăis preotul vorbele acestea, ómenii, fără voiă, s'au întors cu capul cătră Pavel Pricină, ér acesta se făcú galben ca céra și p'aci-paci era să cadă de pe picióre.

Dela biserică merse Pavel ață acasă la preotul, cătrănit și deb-

lăzat tot-odată; cătrănit de mânia, că preotul a bătut în el cu predica, și debélăzat de rușine, că toți ómenii s'au uitat spre el, când a gătat preotul predica.

„Ce veste ne aducî, Pavele?“ întrebă bunul preot.

„Nu prea bună, domnule părinte, că dóră nu-s eu códa satului să mă faci d-ta de ris și de batjocură într'un sat de ómenii, chiar în sfânta biserică, și chiar la ziua mea“.

— „Nu te pricep, Pavele, ce vorbe-mi aruncî. Eu imî implinesc datoria mea de preot, chiar de s'ar supéra satul întreg, ba lumea întregă de s'ar supéra pe mine, eu dator sunt să-mî implinesc slujbele mele, ori să mă las de preoția. Apoi dóră numai nu-i potți tu, ca de dragul tîu eu să nu predic poporenilor mei cuvèntul lui Dumnezeu!“

Pavele! Eu știu ce te aduce la mine! Te róde la inimă, te mustră consciința, că ai jurat strîmb în potriiva streinului celuia....

In aceste împrejurări ne luăm îndrăsnela cu toată arderea a ne adresa către Preștimaii cetitorii, ca să binevoiescă a-ne ajuta cu denarul din prisosință, ca să ne putem găta Sionul, care lucrare pretinde pe lângă cea mai tristă crăutare 3000 fl., și să-l putem în acest an dedica destinațiunii sale.

Ofertele benevole să se adreseze: „Comitetului bisericii gr. cat. române în Felső Szék, p. Magyar Valko, (com. Szilágy)“, care se vor publica și cuita în acest prețuit diar, ér numele P. T. donator și dorințele lor pie se vor inscrie în pomelnicul sântelor liturgii, ce se vor servi zilnic la altarul Bisericii ajutate prin dănsii.

Recomandați în intențiunile nobile și binevoitóre ale stim. cetitorii, cu încredere frătească semnăm.

Sig, 23 Martie 1900.

Laurențiu Sima,
preot.

Nicolae Tuns, Vasiliu Flonta,
curator. jude.

Petreceeri.

Pomi, 23 Martie 1900.

Stim. D-le Redactor! Vrednicul învățător din Acuia, d-l *Alexandru Anderco*, cu mult zel și cu mari jertfe morale și materiale a format un cor bărbătesc de plugari în patru voci, constătător aprópe din 40 membri bine instruiți. D-l *Anderco* de-oparte ca să însuflețească pe coriștii săi la înaintare și paciință în viitor, de altă parte, ca să facă început unui fond pentru acea reuniune de cântări, a arangiat în 14 Faur n. c. o serată populară împreună cu joc, în școala elementară română din Acuia, cu un program variat de cântări, esecutate de către corul vocal și câteva dialoguri, toate pentru popor și foarte instructive.

Succesul a fost foarte îndestulitor, ba chiar încântător, căci în adevăr cântările așa de frumos au fost esecutate, încât au surprins tot publicul ascultător.

Dintre fruntașii noștri cărturari nu au fost mulți, ceea ce cu părere de rău trebuie să constat. Prea puțin se interesază inteligența noastră din jur de așa scopuri frumoase, pentru înaintarea poporului nostru român!

Popor a participat însă în număr foarte frumos și și-au petrecut Românașii noștri în modul cel mai frățesc și modest totodată. Dintre inteligenți au participat d-nii învățători: *Const. Pușcașiu* cu fam. din *Sasari* I. *Bretan* cu fam. din *Vereșmart*, *Petru Nagy* cu fam. din *Lipău*, *Andrei Soran* din *Popicau*, *Aurel Popan* cu fam. din *Borlesoc*; au mai fost trei familii onorabile din *Borlesoc*.

Cu toate că n'a fost această petrecere sprijinită după cuviință de inteligența din jur, totuși, precum am înțeles, a avut un venit curat neașteptat, din care s'a pus te-

melia unui fond al corului plugarilor români din Acuia.

Laudă bravului învățător și poporului harnic din Acuia!

George Zach,
învățător.

O rugare.

Direcțiunea școlilor medii gr. or. rom. din Brașov adresază publicului românesc rugarea, ca acele stimulate persoane, cari posedă câte un exemplar din broșura: *G. E. Nicefor: „Cuvânt pronunțat în capela română res. din cetate în 11/23 Martie 1856 cu ocaziunea publicării înaltului decret minist., prin care gimn. mic rom. res. din Brașov se declară de public“*. Tip. *Römer și Kamner* 1856. — 8°, cu 8 pag., — să binevoiescă a-l pune la dispozițiunea direcțiunii școlare pe câtva timp.

Mulțumită publică.

După-ce atelierul meu de fotografie l'am predat conlucrătorului meu de mai mulți ani, D-lui *Iosef Schuller* sen. și fiului său, D-lui *Iosef Schuller* jun., ca succesori, mă simt plăcut îndemnat a mulțumi Prea Onor. public, care în decurs de 25 ani m'a împărțășit de încrederea sa.

Recomandând bunăvoinței Onoratului public pe urmașii mei, am onóra a mă subscrie.

Brașov, Martie 1900.

Cu toată stima

Leopold Adler

Necrolog.

Jalnicii părinți, frați, surori, sooru, cumnați, cumnată, nepoți și nepóte aduc la cunoștința tuturor rudeniilor și cunoșcúților, că prea iubitul lor fiu, frate, cumnat și unchit

Laurențiu Maximilian.

comisar de poliția.

După suferințe îndelungate, fiind împărțășit cu s-tele Taine, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului Vineri în 17 (30) Martie a. c. la órele 10 a. m. în al 47-lea an al etății sale.

Rămășițele pământesci ale defunctului se vor ridica din locuința sa, (Strada neagră nr. 31) Duminecă, în 19 Martie (1 Aprilie) a. c. la 3 óre p. m. și se vor așeza spre eternă odihnă în cimiterul bisericii Sf. Nicolae din Prund.

Brașov, 17 (30) Martie 1900.

Fie-i țărina ușoră și memoria binecuvântată!

Ioan Maximilian, paroch în Stupini-Brașov, Elena Maximilian ca părinți. Ludovic Roman, căpitan c. r. în pensiuie ca sooru. Iosif Maximilian, paroch în Brașovul vechi, Ioan I. Maximilian capelan, Elena Maximilian m. Hamsea, Maria Maximilian m. Dr. Putic, ca surori și frați. Voicu Hamsea protopresb., Dr. Traian Putic protopresb., Maria Maximilian n. Pop, Leon

Roman comptabil, Ludovic Roman funeț. polițienesc, Adrian Roman sublocot. c. și r. ca cumnată și cumnați.

In amintirea regretatului L. Maximilian, d-l *Jude Petru Popa* depus la Redacțiunea noastră 10 cor. pentru masa studenților români din loc.

Literatură.

O nouă carte bună pentru popor. In editura valorósei gazete populare „Deșteptarea“ din Cernăuți a apărut o nouă carte pentru popor sub titlul „*Taina norocului și calea spre fericire*“, scrisă de d-l *Tache Brânduș*. Cartea acesta nu de geaba se numesce „*Taina norocului*“, și „*Calea spre fericire*“, căci în adevăr cei ce vor ceti-o vor găsi în ea o adevărată cale ce póte să ducă pe ómenii la noroc și fericire. In chipul unei frumoase și interesante istorisirii se arată în această carte, cum locuitorii unui sat nenorocit, decăduț, demoralizat și sérăcit până la mēduvă, au sciut treptat și pe rând să se ridice, prin înțeleptele sfaturi ale preotului lor, la o bunăstare materială și culturală din cele mai înfloritoare. Intrégă cartea este o comoră de povețe și învățăturii practice de neprețuit; e scrisă într'o limbă plăcută și atât de ușoră și atrăgătoare, încât cine începe a-o ceti, nu se mai póte despărți de ea. Ca probă am luat pe nemerite un capitol, pe care-l reproducem mai jos și din care cetitorii își vor puté face o idee asupra cuprinsului acestei cărți. Noi o recomandăm cu toată căldura poporului nostru și am dori, ca să străbată în toate comunele, unde numai există ómenii pricepători, măcar cât de cât, de carte românească. Un exemplar costă 50 cruceri (cu posta 55.) Se póte procura și dela Tipografia „A. Mureșianu“ din Brașov.

O altă carte, care va fi un scump odor pentru toți Românii, o primim tocmai acum dela Suceava, în Bucovina. Ea este intitulată: „*Poesii populare despre Avram Iancu*“. Cel ce a adunat și publicat aceste prea frumoase și însuflețitoare poesii este distinsul scriitor român, d-l *Simeon Fl. Marian*, membru al Academiei Române și profesor la gimnasiul gr. or. din Suceava. Vom reveni asupra acestei prețioase colecțiuni de poesii populare eroice. De-ocamdată amintim, că broșura e tipărită elegant și foarte cu gust, avend în frunte portretul scumoului nostru erou, apoi o prefață din partea eruditului editor și după aceea un număr mare de poesii, care de care mai frumoasă. Un exemplar costă 1 cor. (cu posta 1 cor. 10 bani, pentru România și străinătate 2 lei).

Suspini și zimbire. Sub titlul acesta a apărut în editura tipografiei d-lui *Todoaran* din Gherla o carte de poesii și prosă, scrisă de d-l *Antoniu Pop*. Se póte procura și dela tip. „A. Mureșianu“. Prețul 40 cr. (cu posta 43.)

A apărut: „*Extras d'interiefe de postă și telegraf valabile dela 1 Ianuarie 1900*“. Fiind tarifele anterioare în multe privințe esențial schimbate în urma întrodúcerei valutei de coróne, extrasul acesta e de cel mai mare folos pentru birouri și privați. Se póte procura dela librăria archidieceșană în Sibiu, cu prețul de 20 fil.

ULTIME SCIRI.

Bloemfontein, 30 Martie. Buriile înainteză spre miadă-qi dela Kroonstadt și se pregătesc la o mare luptă.

Amsterdam, 30 Martie. Se confirmă scirea despre mórtea generalului bur Ferreira.

Roma, 30 Martie. In ședința de aqi a camerei opoșiția a provocat mare scandal. Președintele camerei a fost silit să părăsescă sala și să închidă ședința.

In ultimul moment primim scirea imbucurătoare, că accidentul d-lui *Eugeniu Mocsonyi* n'a avut urmări rele și că deja se află mult mai bine.

Stîrpirea beției este temeliala fericirii.

Din „*Taina Norocului*“ de *Tache Brânduș*.

Măi, Române, măi creștine,
Dacă vréi să ai noroc,
Fugi de rachiua ca de foc
Și-ți va merge mult mai bine.

— Scii, domnule, cum era satul nostru înainte de 20 ani, de prăpădit nu alta. Să-mi fi spus cineva atunci, că se va schimba până într'atâta, la mórte mă gândeam, dér la asta nu. Când a venit preotul nostru — Dumneșeu să-l țină cu bine și sfințească-i-se urma — în sat, m'am dus la dănsul și am început a-i povesti despre nevoile și ticăloșiia noastră, ér el mi-a dis: Véd, bade Constantine, că ești un om, cu care se póte face ceva, dér noi améndoii suntem prea puțin, ca să putem începe ceva.

— Apoi dă, părinte, e drept, că noi sătenii acestui sat suntem ca uități de Dumneșeu sfântul, dér póte tot ne-am mai deștepta, decât am avé un cărmuitor bun. Până acum tare rău stăm și mai de-aréndul suntem réi și prăpădiți.

— Să așteptăm și să nu desnădăjduim, căci și 'n paie se mai găsec spice pline și mie numai căți-va cad-ta imi trebuie, și atunci mă prind și nădăjduesc, că voi îndrepta trebile.

Și eu am văduț, că-i cu tragere de inimă pentru sat și m'am dus, nesciind cum va pune el la cale îndreptarea trebilor.

— „Ba n'am jurat strîmb...
— „Ba strîmb ai jurat, fétul meu, și Dumneșeu a văduț, că tu strîmb juri, și el va pedepsi jurământul tēu cel strîmb. Și — decât streinul acela era om de firea ta, tu ai puté fi acum la rēcóre.“

— „N'am jurat strîmb, domnule părinte!“

— „Audi. Pavele, spune cui nu te cunoșce. Pavele, streinul acela să scii tu, că e un om avut și cucernic din Marginime, de lângă Sibiu. Trecea călare prin satul nostru, cum și-a petrecut turmele la pășune în munții Rodnei. E om pe atât de cucernic, pe cât e de avut. Dela primăria a venit ată la mine și mi-a pus pe masă 200 fl. să ne acoperim biserica, că o vădu atât de hărbuită la coperiș. Mi-a spus și de întemplantarea cu jurământul tēu, mi-a dat 2 fl. 50 cr. să fac cincî slujbe pentru mântuirea sufletului tēu, să nu te bată Dumneșeu pentru jurământul tēu cel strîmb. Mă,

un așa om nu minte pentru 5 fl. Și acum mai cutezi a dice, că n'ai jurat strîmb?“

— „Mai scie-mă trăsnetul să mă trăsnescă...“

Numai atâta dișe Pavel și plecă către casă.

Ulița era plină de ómenii. El mergea împletcindu-și picioréle, de gândeai, că merge dela cărciumă. Lumea se uita după el. „Pavel are ce are“, șopteau babele. „L'o fi spovedit popa, că-i diua lui astăqi.“

Sunt mai mult de șapte șeptemâni de când nimeni n'a mai văduț pe Pavel la uliță, nici la câmp, nici în ogradă măcar. Holdele lui au stat pe câmp nesecerate până s'au rescopt, de tóte se rupeau paiele la legat.

Nici atunci n'a fost el cu secerătórele, a fost numai fata lui cea mai mărișoră, Fironica. Ierbile lui

erau necosite încă, și alții prindeau a face otăvi. Ér pe el nimeni nu-l vedea. De întreba cineva pe lelea Păuna, că ce-i face gazda? Ea își ștergea ochii cu cornul nafrâmii și răspundea în neștiire: Dēu face destul de rău, că 'i s'a iscat o focuită de uimă la grumađ și n'are odihnă nici diua, nici nóptea.

La vre-o 7 șeptemâni după Sân-Petru merse lelea Păuna la domnul părintele cu nóptea 'n cap.

„Da ce-i Păuna?“

„Nu-i bine, Domnule, să faci bine să vii cu cartea și cu patrafirul să deslegi pe omul acesta al meu, că tot cu d-ta buiguesce și cu streinul cel bogat în potriua căruia ei că a jurat strîmb. Și tot stă să sară din pat să alerge la Jidov să aprindă casa pe el, că numai el i-a făcut semn din ochi ca să jure în potriua streinului.“

Trag clopotele. Óre cine a murit?

„Dic, că Pavel Pricină?“

„D'apoi Dumneșeu să-l ierte, că numai mort a fost bun. Multe pricinii a făcut trăind în lume, dér de când a jurat strîmb în potriua creștinului álui, ce a dat banii pentru coperirea bisericii, nu mai are qi bună. I-i stă 'n gât jurământul cel strîmb.“

— „Ved, că Dumneșeu nu bate cu băta.“

Aqi nu mai este din ai lui numai Fironica, care-i măritată după Onu morăriții și Ștefan, care s'a însurat astă-iernă, de a luat pe fata diacului. Dér și lor „Pricină“ li-a perit numele, cu tóte că sunt aședați améndoii și de ómenii, de gândesc, că nici nu-s în sat, așa nu se aude nimic rău de ei; da-i trecută, is copii lui Pavel Pricină și așa li-a perit numele.

I. P. Reteganul.

El însă a început a cuvânta Duminecile și sârbătorile, dér ce folos? Cine-l asculta? Ba unii, loviți de dojenile lui și pôte și puși la cale — Dumneșeu scie de cine — strigam în gura mare, că lor nu le trebuesce preot, că ei nu se tem nici de Dumneșeu, că trec la Bap-tiști*) și alte bârfele. Atuncia eu i-am đis: Veđi, d-le părinte, că-i de geaba, ómenii noștri-s prăpădiți. Érá el mi-a đis: Așteptă! și a urmat de a face precum făcea. Și ce se veđi? Écă, după o muncă de vr'o patru-cinci ani au început în sfârșit a se pocăi unii și până într'un an eram acuma vr'o 50, cari eram de un gând — gândul de-a scăpa de réu.

Atuncia m'a chiămat preotul la đensul și mi-a đis: Acuma, bade Constantine, putem începe ceva, și dă Dómne se fie cu noroc începutul, și atunci și sfârșitul va fi bun. Apoi mă întrebă:

— Spune-mi, ce cređi d-ta, care e réul cel mai mare, care suge mé-duva acestui sat?

— Beția, i-am răspuns, ér el mi-a đis: drept ai, én se ráfuim și vom vedé!

— Spune-mi, câte vedre de rachiú se trec la o nuntă?

— După cum îi și nunta, dela cincî în sus și până la două-spre-dece

— Bine, se đicem numai, că câte 6 (șése) vedre, apoi în ást an am avut 39 nunți; câte 6 vedre de nuntă fac 234 de vedre.

Câte vedre se trec la o înmorméntare?

— Una, două séu și trei vedre.

— Bine, đicem că numai una și jumătate; apoi avem 123 vedre, căci au fost peste tot anul 82 de înmorméntări.

Đicem, că la cumătrii se trece numai câte-o jumătate de vadră, apoi avem pentru acest an dela 98 de botezuri 49 de vedre.

O jumătate de vadră se trece și la o sfințire de casă, apoi ies în ást an 28 vedre, pentru-că am avut 56 de sfințiri (osfeștanii).

Am mai veđut încă, că la d-vóstră se fac fórte multe clăci, de bună sémă peste o sută pe an. La cele 100 de clăci se trec, de nu mai mult, déră 30 vedre de bună sémă.

Acuma spune-mi, câte numere sunt aici în sat?

— Peste 500 de numere.

— Luăm, că la cele trei sârbători mari de peste an se trece câte o oca de număr, decí la un loc 1500 oca (o miă și cincî sute ocale), séu cam la 90 vedre.

De chram punem numai 5 ocale de număr; apoi avem în tot satul 156 vedre.

Acuma mai ráfuim patrónene, aldămașurile, împăcăciunile, rachiul cu care cred unii, că se întăresc la lucru (ceea-ce nu-i adevérat), stăros-tiile și câte de tóte, apoi putem pune și aici ușor 50 de vedre pe an.

Sé facem decí acuma socotéla:

	vedre pe an :
La nunți se béu.	234
La înmorméntări	123
La cumătrii	49
La sfințiri de case	28
La clăci	30
La sârbători	90
La chram	156
La alte prilejuri	50
La un loc se béu	760

vedre de rachiú pe an, séu cam o vadră și jumătate de număr.

— Acuma spune-mi, cât plătesc ómenii pe vadră?

— Șése florini séu și mai mult când o iau pe așteptate.

Lăsăm se fie 6 fl., apoi 760 vedre fac 4560 fl., (patru mii cincî sute

și șése-đeci de fl.), séu se đicem 4500 fl. în capét pe an séu 9 fl. de număr.

Dómne, Dómne, apoi cum se nu sérăcim?

— Stăi, bade Constantine, că asta încă nu-i totul. Sé ráfuim și đilele de lucru perdute din pricina beției. La noi sunt 500 de gospodari și vr'o 500 gospodine. Đicem acuma, că fie-care pierde pe an numai 10 đile de lucru cu beția; luăm mai de parte, că điuă de lucru se ráfuesce cu 25 cr., decí pierde pe fiă-care an 2 fl. 50 cr., séu toți o miie de sâ-tení pierd pa an 2500 fl.

Încă una! Noi suntem departe de tîrg, loc de o milă. Ómenii noștri în loc se mérgă la tîrg cu căruța, de o au, séu de nu, se o im-prumute, séu se-și năiméscă căruța, ca se ajungă în tîrg odihniți și se pótă isprăvi trebile cu mintea tréză, au obiceiul, că merg pe jos și, firesce, că până ajung se trudesc și flămên-đesc. Și acuma ce fac? Ca se se in-tărésă, veđi Dómne, trag un ștacan, dér în loc de întărire, fiind trudiți și flămênđi, se améșec și slăbesc și mai mult și acuma nu-și mai pot is-prăvi neguțătoria cum se cade, ci se păgubesc, ér de ciudă și de trudă trag mereu și la întórcere nu rămâne cărciumă, pe care se nu o pârindeze, până în colea spre điuă se tirăe bál-băind și méșurând drumul cătră casă, unde se trântesc și dorm tótă điuă, până inspre séră tređindu-se își légă capul și trimit după o „jumétate“, ca s'o férbă cu zăhar și se se in-drepte. Luăm acuma, că unuia i-se întéplă acésta numai de trei-orí pe an; đicem apoi, că la neguțătoria prăpădesce din pricina ametelei 1 fl.; 50 cr. îi bea; 30 cr. điuă de lucru; 20 cr. „jumétatea“ de îndreptare, face la un loc 2 fl., séu 6 fl. pe an de unu, ér la toți de cincî-sute de ori pe atáta séu 3000 fl. (trei mii de fl.) pe an.

Veđi acuma, bade Constantin, cât sodom de baní pierdem pe an cu beția? 4500 și cu 2500 și cu 3000 fac la un loc de ce mii florini séu decă nu ráfuim lucrul pierdut avem aprópe la opt mii de florini numai baní curați cheltuiți pe an pentru veninul cel de rachiú. Și cine trage folosul? Numai venicii rufóși, veniți la noi cu torbele în bét. Ei prind la putere, se ínaveșec, érá noi? Noi bieții, pe lângă aceea, că ne otrăvim sângele și méduva din óse cu beu-turile lor, ne mai alegem cu sfeđi. bătăi, omoruri crâncene, sérăcia și sapă de lemn. Ba încă și mai mult. De multe-orí ne duce rachiul înainte judecătoria, ne viră în temniță și tóte acestea cer alte cheltueli, cer baní și éráși baní, căci pe lângă aceea, că cheltuim cu drumurile la judecătoria, cu judecătoria, ne mai năimim și advocați cu baní grei, 10, 20, 30 și până la 50 de fl., și în urma urmelor tot în temniță ne tređim.

La auđul acestor cuvinte mi-am făcut o cruce și am đis: Mulțames-cu-ți tie Dómne, că de când m'am ínurat n'a fost holercă în casa mea!

— De aceea îți și merge.

— Imí merge. Slavă Domnului, dă Dómne se le mérgă la toți așa.

— Le va merge, decă se vor lăsa de rachiú.

— Ascultă, bade Constantine, imí dice preotul atuncia mai departe, până acuma n'am cercat nimica, căci nicí n'ar fi folosit, acuma însă de vreme ce mai sunt vr'o cincî-đeci, pe cari mă pot lăsa, apoi fi așa de bun și le spune, că Duminecă după biserică se se adune și se mé aștepte în ogradă, căci am se vé spun ceva.

— Bine, li-oiú spune, am đis, și luându-mi rémas bun m'am dus.

Prietini și dușmani.

III.

Omul bun e între cei réi, ca și un miel între lupi. Mielul merge se bea apă, după cum spune fabula. În nevinováția lui merge mai în josul apei, ca se nu i-se bage de cineva vină, că a turburat apa cuiva, bénd el mai din sus.

Dușmanul lacom, fără milă și fără Dumneșeu — lupul... dá nă-vală asupra lui. Dér, ca se nu đică mielul, că cum vine așa, fără nicí o vină pe capul lui, și pôte că și lupului îi era rușine pe la nas, caută vr'un tertip, vr'o chichiță séu vr'o pricină. Ei, dér ce pricină, că mielul nu făcuse nicí un réu niméru în nicí un loc și nicí-odată. Nu te mira însă de cel réu, decă o ia în casul acesta cu hașa, își ia inima în dinți și scornesce mielului o vină așa din senin, că e mare meșter în de acestea. Cel réu pe cele rele e făcut și:

„Dracul nu face punți și biserici,
Ci întinde curse și piedeci“.

Am đis, că mielul s'a dus se bea apă. Lupul îl vede. Se preface că și lui îi e sete, și vine și el se bea apă. Intémpierea însă a adus cu sine, că lupul s'a dus se bea din-sus de miel.

— Bine, mielule, ce trebă e acésta? Cum de îndrăsnescí tu se-mí turburi apa de unde vréu se beau eu? Đise lupul lacom și lăsându-i gura apă după carne próspétă și fragedă de miel.

— Dér cum pot se-ți turbur apa, când eu beau mai în jos de tine, și tu mai în sus de mine? răspunse mielul cu blândețe

Ei, dér ia-te cu dracu la jude-cată și lasă, de nu-i mânca-o pipă-rată. S'ar părea, că mielul cu răspunsul lui i-ar fi ínfundat gura lupului. Așa ar fi, decă ar fi răspunsul de carne și nu de vorbe, altfel destul de puternice și de drepte. Dér ce folos? Dușmanul n'are nicí rușine, nicí sfiálă de adevér.

— Bine, bine, mojiucle, decă nu mi-ai turburat'o acum, mi-ai turburat'o acum un an. Ce gândescí tu adevă, că eu am iutat? đice lupul arătându-și colții.

— Dér cum se-ți turbur eu acum un an, că pe atunci nicí nu eram pe lume?

— Bun mai ești de gură și meșter de răspuns, dér tot nu-ți ajută nimic acésta. Decă n'ai fost tu, a fost mumă-ta, séu tată-téu, ori vre-o altă rudeniă de ale tale. Ast-fel écă tot te găsec eu vinovat și acum trebuie tu se plătesci.

Fiind judecata gata, sare asu-pra mielului, îl sfășie în bucățele și-l mănâncă cu plăcere.

Écă judecata și dreptatea duș-manului!

Așa fac lupii cu miei și cu cărli
Și printre ómení buní cruđii lor dușmaní.

Ei, lor, rar își fac réu, căci ei fiind tot de-o tépă, se nărăvesc bine unii alții, se întovărășec ca frații, numai ca se pótă face réu la alții. Priviți împrejurul vostru, și spune-ți-mi, decă nu e așa!

Ei, dér cum cunosc miei pe prietini și pe dușmanii lor? Cum se nu cunoscă ei pe mamele lor! Mamele sunt singurii și cei mai buní prietini din lume pentru ori-ce ființă cu viață. Mamele sunt trimise cu poruncă ínaltă și sfântă din ceriu, dela Dumneșeu. În inimile lor pás-tréză el nestins focul iubirei și pu-terea creațiunei în împérăția ființe-lor cu viață.

Cum se nu cunoscă mieluseii pe frații, surorile și tóte rudeniile lor, cari stau cu drag împrejurul lor!

Și cum se nu cunoscă ei pe lup, după căutătura lui vrășmașă, după bot, după colți, după pěr, după mi-ros și după umblet! Tóte acestea îl deosebesc pe lup de prietiniilor amintiți.

Dér ce caută păstorul în urma lor? Se va đice, că e un prietin al lor, care îi apără de lupi și de ori-ce alt réu. Pare-mi însă, că și el e un fel de lup tótă điuă, însă nu cu pa-tru, ci cu două picioré, nu are colți așa mari, e cu căutătura mai blândă și are o față mai cuviósă și, în urmă are și ceva drept asupra lor. El mănâncă mieluseii cu mai mult șiretlic, decă lupul. Mai întâiu le ia laptele, îi întarcă, séracii, înainte de vreme. Apoi, decă păstorul n'are colți ca lupul, n'are el fórfeci clântănitóre, care-i despóie de hănuțele lor? — de mițe, ori de lână; n'are el cuțit tă-ios, care-i pustiesce, le ia pelcuțele și-și face haine călduróse, golanul, și le mănâncă carnea, flăméndul, ér os-ciórele lor le aruncă dulăilor, cari i-au ajutat de i-au păđit.

Precum veđi, între cei străini de tine, de rudeniile, de némul téu, nu e prietinesug fără interes și nicí iubire fără cusur față de tine, ba:

De multe-orí ș'ai tēi
Ți sunt dușmanii tēi.

Dér când tu singur îți ești:
Spune atunci ce mai poftescí?

* * *

Din cele đise până aci despre prietini și dușmanii iese la ivélă, că trebuie se avem multă chibzuintă, multă cunóscere de ómení și multă ínțelepciune, ca se le putem afla și cunóscere pornirile și ínclinările, c'un cuvént firea și caracterul lor în par-ticular, ca așa mai lesne și fără a ne ínșela se scim pe care se-i alegem de prietini, pe cari se-i ținem de dușmanii, și cari n'au nicí în clin, nicí în mănecă cu noi, adevă nu se sunt nicí prietini, nicí dușmanii, dér cari în împrejurări date pot deveni séu una séu alta.

Fată cu alegerea și păstrarea prietiniilor avem se observăm mai ales următórele regule scóse din firea ómenilor de feliiurii filosofi ai vé-curilor:

1. „Prietinul se căștigă din trei lucruri: se-l cinstescí în fața lui, se nu-l vorbesce de réu în dosul lui și se-i ajufi în vreme de nevoiă“.

2. „Mai nainte de a iubi pe prietinul téu, ispitesce-l și, decă l'ai ispitit, iubescel cu inimă curată“.

(Plato).

3. „Prietinia, care se face cu un om réu, nu pôte fi fără bănuélă“.

(Decreton).

4. „Până ești fericit, vei numéra multí prietini, ér la vreme de nevoiă singur ai se rămái“.

(Ovidiu).

5. „Trebuie se alegem de prietini pe aceia, cari sunt mai lipsiți de patimí, căci vițiile se strecórá pe nesimțite și se légă de cel de aprópe și sunt vătémătóre prin atingere. Precum la o vreme de ciudă trebuie avut grijă, ca se nu stăm în apró-piere de trupurile atinse și cuprinse de bólă, se nu ne primeđuim, pen-tru-că chiar răsufflarea lor ajunge se ne umple de réu; astfel în alegerea sufletelor prietiniilor noștri trebuie se ne dăm tótă silința, ca se nimerim pe cele mai puțin stricate... Nu că așa cere se nu ne lipim de nimeni și se nu umblăm decă după cel ín-țelept: căci unde se-l găsim pe el, pe care-l căutăm de atátea vécuri? În locul celui de tot bun, se avem pe cel mai puțin réu... În seceta acésta de buní se nu fim așa de gin-gași la alegere. Se ne ferim mai cu sémă de cei busumflați, cari se plâng despre tóte, cărora nimic nu le place și tot le cășunéză plângerí. Póte se

*) Anabaptiști. De aceștia se află în Frătăuți.

(Va urma)

aibă el credință și bunăvoință, un tovarăș pururea turburat, pururea plângător de toate, totuși va fi dușman liniștii tale. (Seneca).

6. „Să nu răstălmăcesci părerea nimerei, ci gândesc-te, că dacă ai vră să scoți din cap toate prostiile ce le crede, de ai ajunge vârsta lui Metusalem și tot n'ai isbuti. (Schopenhauer).

7. „În vorba altuia să nu te amesteci, nici se nu faci îndreptări, fie cât de nevinovate, căci e ușor a supăra omenii, dăr e greu, decât a nu chiar cu neputință, de a-i schimba. — Cine s'a născut pe lume pentru a povățui cu inimă curată omenii asupra lucrurilor celor mai însemnate, are mare noroc, decât scapă teafăr. (Același).

8. „Toate afacerile noastre se le privim ca un secret și se nu le spunem cunoscuților noștri, decât numai atât cât pot descoperi ei cu ochii lor. Căci cunoștința lor despre lucrurile cele mai nevinovate, poate după timp și împrejurări se ne fiă spre pagubă. (Tot același).

9. O maximă arabă dice: „Ce nu vrei să știe dușmanul, nu spune prietinelui tău. Dacă m'ascund secretul, îl țin eu pe el; dacă îl spun, mă ține el pe mine“.

Ecă și câteva proverbe românești despre prietini și dușmani:

1. „Prietinul la vreme de nevoiă se cunoșce“.

2. „Nici odată pentru un prietin nou câștigat, nu lăpăda pe cel vechi și adevărat“.

3. „Prietinul vechi este ca vinul, care pe cât se învechese, pe atât mai cu gust se bea“.

4. „Prietinul adevărat este acela, care te sfătușce spre bine, ăr nu care-ți laudă nebuniile“.

5. „Dacă prietinul tău este de miere, tu nu umbra să-l mănânci tot“.

6. „Între o miie de prietini un vrășmaș de vei avé, e destul ca să ți-i facă pe toți vrășmași“.

7. „Nu da ciomag cui nu ești drag Să nu ți-l întorci în cap. Nu da sabie în mâna celui vrășmaș, Că pe alt după-țe taie Și asupra-ți o să saie“.

Brașov, în Martie 1900.

I. Darius.

MULTE ȘI DE TOTE.

Țigan deștept...

Un țigan venea a lene dela un tîrg spre satul lui.

— Ađi nu mi-a mers bine, dicea, n'am putut să far nimic; apoi plécă înainte.

Tot mergînd, țiganul dete peste un cioban, care sta trîntit la umbra unui pom.

— Ia stăi, mō țigane, dice ciobanul.

— Iacă că stau Romanico,

— Veđi tu óia asta chióră?

— Hapăi cum se n'o veđ!

— Ți-o dau ție de mi-i spune ce pasere e aia, care stă în plopul ăla de cole — și arată e cióră, care sta într'un pom.

Țiganul se uită la plop, apoi se mai gândi și dice:

— Hei...! ți-ai găsit pe cine să păcălesci....

Ce, sunt prost să dio eu cióră Pentru astă óie chióră? („F. Populară“)

Păseri dansătoare.

În Brasilia sudică se află nisce paseri mici numite de locuitorii de acolo paseri dansătoare. Diminșta și s'era, aceste paseri de coloré albastră și cu moț roșu se adună la câte un loc deschis, fără iarbă și nisipos. Un bărbătuș din aceste paseri sbóră pe o créngă din apropiere și începe a cânta, pe când paserile celelalte se înfră în horă, încep și ele a cânta și dansând bat din aripi, ca și când ar voi să dea tactul. — Se mai află încă un soi de

paseri numit Rubicola, séu cocoșul de munte. Aceste paseri încă se adună la olaltă într'un loc incunjurat de tufișe, ca să fiă scutite de privirea ómenilor. Acolo paserile, unele pe jos, altele pe tufișe, încep a dansa și piscui. Una dintre ele, cași când ar fi vătăful lor, se pune în mijloc și le jócă până se obosese, după acésta pășese alta în locul ei și așa mai departe până când fiăcare și-a arătat ceea-ce scie.

Colecțiune de dantele.

Regina Angliei, Victoria, are o colecțiune de dantele, ce valoréză un milion șese sute mii de mărci (1 marcă=60 cr.). Principesa de Wales are tot o ast-fel de colecțiune în valóre de un milion de mărci. Pe aceste însă le întrece colecțiunea de dantele a Papei, care prețuesce 4 milióne mărci.

Averea Papei.

Se dice, că Papa are atăta aur și argint în monete comemorative, lanțuri și alte scule, încât, decât toate acestea s'ar topi, s'ar puté bate din ele mai mulți bani în aur și argint, decâtși se află în circulațiă în tóte țerile din Europa.

Colorile predilecte ale monarchilor

Monarchului nostru cu deosebire îi place a purta uniformă de coloré cenușie séu verde închisă. Impératului Germaniei îi place mai ales uniforma roșie și albastră cu brodăriă de aur. Regelui Greciei coloréa deschisă. În fine coloréa predilectă a Sultanelui este roșie închisă.

POSTA REDACȚIUNEL.

D-lui P. Biran, Nereu. Adresați-vé, de cumva mai aveți lipsă, la „Reuniunea agricolă română“ în Sibiu (Nagy-Szeben.)

D-lui Argus, Bihor. Intimpinarea este a se trimite aceluși diar, unde s'a publicat atacul.

D-lui Sim. Chereban, Vințul de jos. În 4 (16) Dec. 1899 vi s'a trimis un pachet cu o candelă de argint pentru noua biserică gr. or. Sunteți din partea donatorului a achita primirea, fiă pe cale privată, ori publică.

CĂLINDARUL PLUGARULUI pe anul visect 1900.

se află de vîndare la

Tipografia A. Mureșianu din Brașov.

Acest Călindăr au intrat în anul VIII-lea, format mare, și conține portretul fórte bine reușit al lui Avram Iancu. Urméză apoi cronologia anului 1900, regentul anului, începutul anutimpurilor, s'erbătorile și alte țile schimbătore, calculul s'erbătorilor mai mari, posturile deslegarea postului etc. După cele 12 luni, urméză taxele telegramelor, scrisorilor, pachetelor; competențele de timbre, măsurile metrice, tîrgurile corectate din Transilvania, Bănat, Țera un-gurésă și Bucovina. În partea literară găsim un interesant capítul privitor la începerea răsboiului pentru neatárnare de G. Coșbuc; apoi „Popa Stoica“, poesiă de Dim. Bolintineanu. Avuția și binefacerea (un interesant capítul după Smiles-Schramm). Doina, În șanțuri (poesii) de G. Coșbuc etc. În partea higienică și economică: Un dușman al omului (rachiu); Ce să facă părintii, ca să-și ferescă copiii de orbiă; Cum să tracteze părintii pe copiii lor orbi; Bune sunt beuturile pentru copii? Urméză apoi partea economică: Vitele roșii (pinzgau), de I. Georgescu. Despre gunoiu, de I. Georgescu; Sădirea pomilor; Hrana vitelor (Grăunțele, sfeclele și apa de beut). La urmă mai multe povești prețioșe și glume apoi anunțuri. Prețul 25 cr. (cu posta 30). Vîndătorii primesc rabatul cuvenit.

Căendarul săptămânei. MARTIE. are 31 țile. GERMENAR.

Table with 3 columns: Dilele, Călend. Iul. v., Călend. Greg. Rows include Dum, Lun, Mar, Merc, Joi, Viner, Săm.

Prețurile cerealelor din piața Brașov. Din 30 Martie 1900

Table with 3 columns: Măsura séu creutatea, Calitatea, Valuta austr. Kor. fl. Rows include 1 H. L., 1 kilă, 100 kil.

Cursul la bursa din Viena. Din 29 Martie 1900.

Table with 2 columns: Item, Value. Rows include Renta ung. de aur, Renta de coróna ung., Impr. căil. fer. ung., etc.

Cursul pieței Brașov. Din 30 Martie 1900.

Table with 2 columns: Item, Value. Rows include Bancnota rom. Cump., Argint român. Cump., Napoleond'or.

Cursul locurilor private din 29 Martie 1900

Table with 3 columns: Location, Cump., Vînd. Rows include Basilica, Credit, Clary 40 fl. m. c., etc.

Tîrgul de rimători din Steinbruch. Starea rimătorilor a fost la 27 Martie de 31,295 capete, la 28 Martie au intrat 606 capete și au eșit 332 capete, rămânénd la 28 Martie un număr de 31,659 capete.

Se notéză marfa un-gurésă: veche grea dela 94—96 fil. marfă un-gurésă tinéră grea dela 102—103 fil. de mijloc dela 100—102 fil. ușóră dela 100—101 fil. Ung. de mijloc 99—100 fil. — S'erbăscă: grea 99—100 fil., de mijloc 97—100 fil. ușóră: 98—99 fil. kilogram.

Bursa de mărfuri din Budaposta din 29 Martie n. 1900

Table with 4 columns: Sămînțe, Qualitate per Hect., Prețul p 100 ch ogr., etc. Rows include Grâu Mânătenesc, Grâu dela Tisa, etc.

Bursa de Bucuresci. din 29 Martie n. 1900.

Table with 4 columns: Valori, Do. bîndă, Scad. cup., Cu banți gata. Rows include Renta amortisabilă, Oblig. de Stat, etc.

SCOMPTURİ: Banca naț. a Rom, Avansuri pe efecte, Casa de Depuner, Londra, Viena, etc.

Proprietar: Dr. Aurel Mureșianu. Redactor responsabil: Gregorij Maier.

Casă de vîndare

In strada Cacovei de jos nr. 18 (Scheiu) cu 3 odăi, 3 bucătării, bolta cu cărciumă, este de vîndare.

Amatorii de cumpărare să se adreseze tot acolo. — (Chiriașul de acum plătește chiriă 160 fl. anual. 899.2-2

De închiriat

O locuință plăcută spre stradă în fața școlii în etagiul I. strada castelului Nr. 1. constatătoare din 5 odăi bucătărie împreună cu cele necesare, pivniță etc. și grădiniță în curte este de închiriat dela 29 Septembrie.

Informații tot acolo la proprietara Mathilde Scheer născ. Leonhardt în curte la dreapta

De vîndare.

O casă din strada Petrosa nr. 5 (Scheiu) cu două despărțăminte, în stînga cu o locuință din 5 odăi, pivniță, curte spațioasă cu fântână, în dreapta 4 odăi, șopuri, cotete etc. și grădină mare, din cauza strămutatului din Brașov este de vîndare din mână liberă.

Informații se pot lua la proprietarul caselor tot acolo. 8-3

Nicu A. Popovici

Doctor în drept,
avocat.

București, Strada Dionisie 58.

PIUE IDRAULICE

pentru fabrici de postav, mori etc.

Realitatea cu piua idraulică, pentru mărfuri de lână, aranjată complet cu toate necesariile pentru piua, situată în Scheiu Podu Crețului G. B. Z. 3366-7/8 se va vinde pe cale de licitație în 3 Aprilie a. c. la 9 ore a. m. în cancelaria oficiului de cărți fonduare.

Realitatea constă din două clădiri cu două forțe de apă, care nici odată nu îngheață, care eventual se pot folosi separat la două lucrări. Asemenea și pentru mori de gris, păsat și făină și alte întreprinderi ca ferestre.

Amatorii se invită cu toată onoarea la această licitație.

906,2-3

Martin Heinrich Lang.

Depositor de postavuri ale fabricii August Schwabe.

P. T.

Avem onoare a recomanda On. public din din oraș și dela sate depositul nostru de:

Postavuri și stofe de Brașov,

Loden din pîr de cămilă, pentru mantale contra ploii, postavuri pentru căptușit trăsări, kangarn, Peravian și Doskin negru, stofe Melton și Demii veritabile englezești pentru costume și pardesiuri din lână curată, cu prețuri cât e posibil de ieftin, cu toate că prețul tortului de lână s'a scumpit.

Luăm asupra ne garanția pentru haine după măsură comandate la noi, care la trebuință se pot lucra în 24 ore fără cusur.

Recomandăm și asortimentul cel mare de haine gata pentru bărbați și copii, Pardesiuri Haveloks impenetrabile, costume de salon, mantale de gumi, Trees pentru bicicliști, Ronda pentru copii și Jachete Bord, cari sunt lucrate după fasonul cel mai nou, solid și bine.

Comande din provincie se efectuează prompt și franco.

Rugându-ne de o cercetare numerosă,

Suntem cu toată stima,

Depner, Roth & Westemean.

Strada Vămei Nr. 3.

902.2-6.

Edificiul Sparcassei.

Mare asortiment de haine gata pentru bărbați și copii.

A V I S.

Prenumeratiunile la Gazeta Transilvaniei se pot face și reînnoi ori și când dela 1-ma și 15 a. f. a. carei luni.

Domnii abonați să binevoiască a arăta în deosebi, când voiesc ca expedarea să li-se facă după stilul nou.

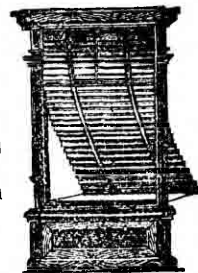
Domnii, ce se abonează din nou să binevoiască a scrie adresa lămurit și să arate și posta ultimă.

Administraț. „Gaz. Trans.“

Mai ieftin ca ori și ce concurență!

Jaluzii patentate de lemn,

în diferite culori, cu ălele fin lăcheruite, din lemn rezonant

Rolete de ferestri din vergelețe de lemn, și diferite țesături Gradl, Damast, Waterproof, cele mai noue mostre

liferază ieftin și montate gata

SERVATIUS & GRAEF Brașov.

Mai ieftin ca ori și ce concurență!

Mai ieftin ca ori și ce concurență!

Mai ieftin ca ori și ce concurență!

CONSPECTUL tuturor celor 50,000 câștiguri.

Cel mai mare câștig în cel mai favorabil caz

1.000.000 corone.

Câștigurile speciale sunt împărțite cum urmează:

	Corone
1 Prämie	600000
1	400000
1	200000
2	100000
1	90000
1	80000
1	70000
2	60000
1	40000
5	30000
1	25000
7	20000
3	15000
31	10000
67	5000
3	3000
432	2000
763	1000
1238	500
90	300
31700	200
3900	170
4900	130
50	100
3900	80
2900	40
50,000	13.160,000

INTINDE NOROCULUI MANA! Mulți au fost favorizați de noroc cumpărând un los dela noi!

Loterie de clasă reg. ung. privil. oferă cele mai bogate șanse de câștiguri. Se începe venia din nou. Din **100,000 losuri 50,000** se sortează cu câștiguri în bani, așa-dăr jumătate din losuri trebuie să câștige conform specificărei alăturate.

Nici o loterie din străinătate nu are câștiguri așa de mari, ca loteria de clasă ung.

Cel mai mare câștig în caz favorabil

Un milion corone.

În total vin treisprezece milioane **160,000 corone** la sortire.

Întreaga întreprindere e pusă sub supraveghierea statului.

Prețul original al losurilor stabilit după plan:

pentru o optime (1/8) fl. — 75 sen cor 150 fl
" un pătrar (1/4) " 150 " " 3. — "
" o jumătate (1/2) " 3. — " " 6. — "
" un întreg (1) " 6. — " " 12. — "

se trimet cu ramburs senu pe lângă trimiterea înainte a sumei. Liste oficiose se expediază după tragere. Planuri oficiose gr. tis.

Ne rugăm pentru comande de losuri originale a se trimite direct la noi până în

7 Aprilie a. c.

A. TÖRÖK & Co.
casă de bancă

Budapesta, V. Waitznering 4/a.

Multe și forțe mari câștiguri am solvit noi prea stimaților noștri clienți și anume în timp scurt peste trei milioane de corone.

Scrisoare de comandă de tăiat.

Domnului A. TÖRÖK & Co., Budapest.

Binevoiti a trimite Losuri originale clasa I. a Loteriei de clasă reg. ung. împreuna cu plauul oficial.

Suma de fl. (a se lua cu ramburs, ur-) (Ce nu convine
măză cu mandat postal.) se ștergeți).

Adresa acurată.